

RAPORT SAMOOCENY JAKOŚCI KSZTAŁCENIA W SZKOLE DOKTORSKIEJ

Szkoła Doktorska BioPlanet

Muzeum i Instytut Zoologii Polskiej Akademii Nauk
Instytut Paleobiologii im. Romana Kozłowskiego Polskiej Akademii Nauk
Instytut Biologii Ssaków Polskiej Akademii Nauk

Okres ewaluacji: 28-05-2019 do 11-05-2025
Numer sprawy z EZD: DN-WAN.560.9.2025

Data i godzina:
04.08.2025, 23:25

SPIS TREŚCI

1. CZĘŚĆ A	3
2. WIZYTÓWKA	4
3. INFORMACJA O WSPÓŁPRACY PODMIOTU Z SAMORZĄDEM DOKTORANTÓW	9
4. INFORMACJE O SZKOLE DOKTORSKIEJ POGRUPOWANE WEDŁUG 8 KRYTERIÓW EWALUACJI	10
4.1. Adekwatność programu kształcenia oraz indywidualnych planów badawczych do efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK oraz ich realizacja	11
4.2. Sposób weryfikacji efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK	12
4.3. Kwalifikacje nauczycieli akademickich lub pracowników naukowych prowadzących kształcenie w szkole doktorskiej	13
4.4. Jakość procesu rekrutacji	14
4.5. Jakość opieki naukowej lub artystycznej i wsparcia w prowadzeniu działalności naukowej	15
4.6. Rzetelność przeprowadzenia oceny śródkresowej	16
4.7. Umiędzynarodowienie	17
4.8. Skuteczność kształcenia doktorantów	19
5. ZAŁĄCZNIKI	22
6. OŚWIADCZENIA	24
7. UPOWAŻNIENIA	25

CZĘŚĆ A

Dyrektor / Osoba kierująca szkołą doktorską

Imię

Przemysław

Nazwisko

Chylarecki

Adres e-mail

pchylarecki@miiz.waw.pl

Lokalizacja

Miejscowość

Warszawa

Województwo

14

Kod pocztowy

00-818

Ulica

Twarda

Numer budynku

51/55

Numer lokalu

-

Kontakt

Strona www

<https://szkoladoktorska-bioplanet.pl/>

Adres e-mail

sekretariat@miiz.waw.pl

WIZYTÓWKA

Podstawowe informacje o szkole doktorskiej

Rok utworzenia

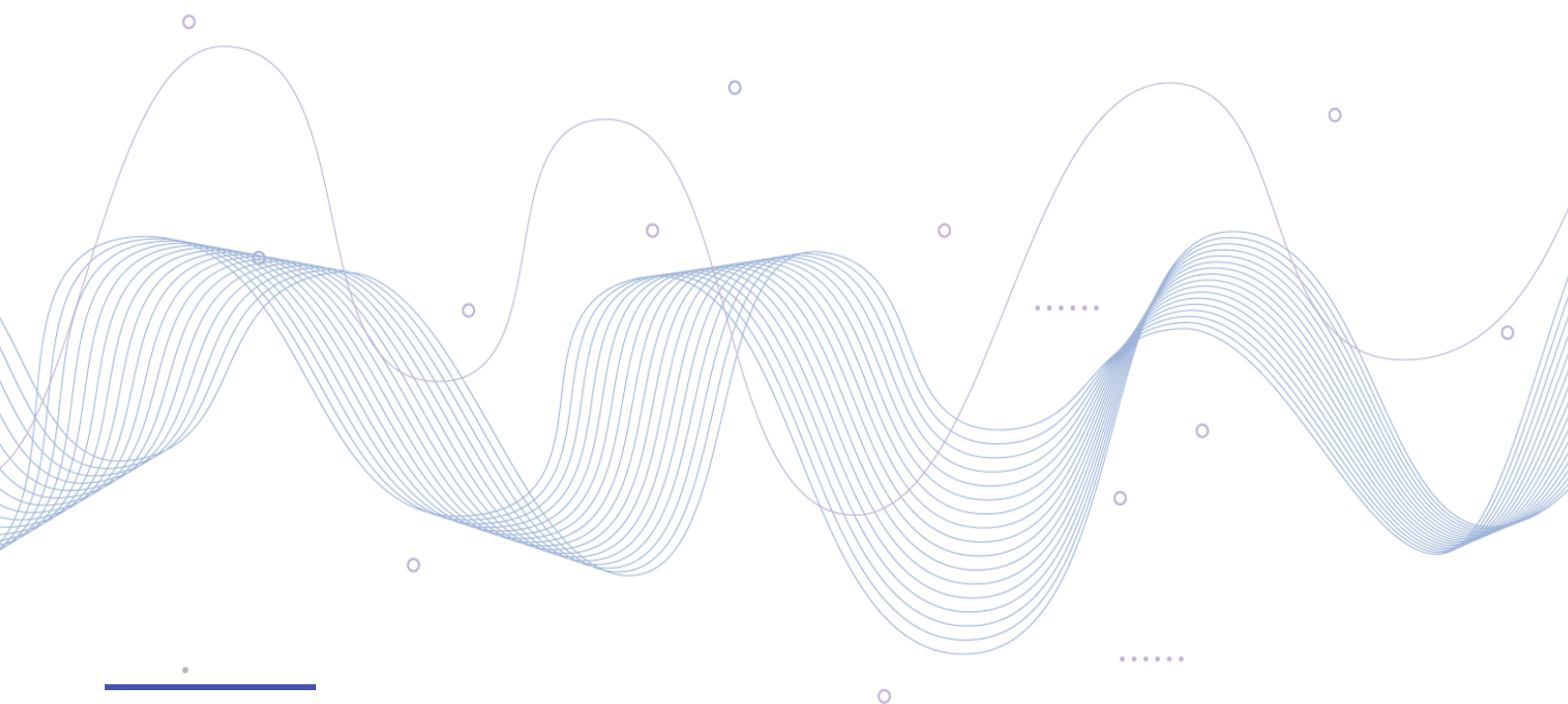
2019

Podmioty prowadzące szkołę doktorską

Muzeum i Instytut Zoologii Polskiej Akademii Nauk

Instytut Paleobiologii im. Romana Kozłowskiego Polskiej Akademii Nauk

Instytut Biologii Ssaków Polskiej Akademii Nauk

Dziedzina kształcenia	Dyscypliny kształcenia
Dziedzina nauk ścisłych i przyrodniczych	nauki biologiczne nauki o Ziemi i środowisku
Nazwa/zakres programu kształcenia (PL)	Nazwa/zakres programu kształcenia (EN)
Regulamin Szkoły Doktorskiej BioPlanet	Biology and paleobiology

Charakterystyka szkoły doktorskiej

Szkoła Doktorska BioPlanet prowadzi interdyscyplinarny program kształcenia, przygotowujący do doktoratu w dyscyplinach nauki biologiczne oraz nauki o Ziemi i środowisku.

Misją Szkoły Doktorskiej BioPlanet jest kształcenie badaczy zdolnych do prowadzenia samodzielnych badań naukowych, kompetentnych we współpracy w międzynarodowym środowisku naukowym, umiejących krytycznie analizować fakty i dbających o wysoką jakość prowadzonych badań. Dążymy do tego, aby nasi doktoranci posiadali dobrą znajomość podstawowych zagadnień współczesnej biologii i paleobiologii wykorzystywaną do analiz dotyczących organizmów współczesnych i kopalnych. Chcemy, aby zdobyli wiedzę i umiejętności pozwalające na prowadzenie nowoczesnych i konkurencyjnych badań w Polsce i na świecie, przyczyniających się do postępu naukowego.

Cechy wyróżniające BioPlanet spośród innych szkół doktorskich to:

- niewielka liczba doktorantów,
- połowa doktorantów to obcokrajowcy,
- zajęcia prowadzone w języku angielskim,
- regularne prezentacje wyników na konferencjach międzynarodowych,
- większość zajęć prowadzonych w trybie on-line,
- bloki atrakcyjnych zajęć terenowych,
- rekrutacja doktorantów przeważnie w ramach projektów finansowanych zewnątrz.

Niewielka liczba doktorantów, w połączeniu ze specyfiką programu kształcenia pozwala kadrze naukowej BioPlanet dobrze poznać studentów szkoły. Relacje z doktorantami są dalekie od anonimowości, pozwalając na rozwinięcie lepszych relacji, dostosowanej do indywidualnych osobowości. Szkoła jest atrakcyjnym miejscem rozwoju naukowego i przygotowywania doktoratów dla cudzoziemskich doktorantów, z uwagi na interesujące tematy badawcze i wysokiej klasy kadrę naukową, wdrożoną do regularnej współpracy międzynarodowej. Używanie języka angielskiego jako wiodącego język komunikacji, wdraża z kolei polskich doktorantów do stosowania go w kontaktach międzynarodowych, ułatwiając prezentowanie wyników na konferencjach oraz współpracę przy wspólnych publikacjach. Promotorzy są z reguły badaczami o uznanej pozycji międzynarodowej, co sprawia, że doktoranci mają od początku kształcenia regularną styczność ze światowym środowiskiem naukowym.

Zajęcia prowadzone w systemie on-line pozwalają doktorantom i kadrze na lepsze wykorzystanie czasu, bez potrzeby częstego przemieszczania się pomiędzy odległymi lokalizacjami. Pozwala to naszym doktorantom uczestniczyć w zajęciach nawet gdy prowadzą badania terenowe na Nowej Kaledonii lub analizują dane w USA. Doktoranci instytutu zlokalizowanego w Białowieży nie muszą dojeżdżać na wykłady do Warszawy. Poza programem Teams i pocztą elektroniczną, doktoranci mają też dostęp do zintegrowanej platformy wsparcia on-line, w tym do sieciowych wersji standardowych narzędzi typu Word, Excel, czy Powerpoint. Z drugiej strony, doktoranci wysoko sobie cenią bloki wielodniowych zajęć terenowych przeprowadzanych w Puszczy Białowieskiej i całodniowych zajęć praktycznych z paleontologii w kamieniołomie w Owadowie.

Większość doktorantów BioPlanet realizuje badania na potrzeby swoich doktoratów w oparciu o finansowanie zapewnione w ramach dedykowanych projektów badawczych. Pozwala to na lepsze finansowanie badań, w tym zabezpieczenie środków na udział w konferencjach międzynarodowych czy krótkoterminowe wizyty w zagranicznych ośrodkach badawczych.

Podstawowe atuty szkoły wiążą się z jej cechami charakterystycznymi. Niewielka liczba doktorantów pozwala opiekunom na poświęcenie więcej uwagi rozwojowi poszczególnych młodych badaczy. Wysokie umiędzynarodowienie szkoły pozwala doktorantom na przyspieszony rozwój naukowy, wykorzystujący możliwości oferowane przez rozbudowane międzynarodowe kontakty promotorów i innych naukowców prowadzących zajęcia w szkole.

Główne osiągnięcia szkoły to liczne dobre publikacje doktorantów realizowane w ramach współpracy międzynarodowych zespołów badawczych, ukazujące się w dobrej klasy czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym. Mury szkoły opuściło jak dotąd troje absolwentów i wszyscy oni obronili dobrej jakości doktoraty. W najbliższych miesiącach grono to powiększy się o kilkoro następnych absolwentów posiadających wszelkie zadatki na dobrych badaczy.

Dodatkowe informacje o szkole doktorskiej

Kadra kształcąca

Dane liczbowe dotyczące okresu, który podlega ewaluacji

Kadra kształcąca	Prowadzący kształcenie	Promotorzy	Promotorzy pomocniczy
Liczba osób	39	26	14

Doktoranci

Liczba doktorantów (ogółem): 37

Nabory w okresie ewaluacji	2019/ 2020	2020/ 2021	2021/ 2022	2022/ 2023	2023/ 2024	2024/ 2025	Ogółem
Liczba doktorantów zrekrutowanych	6	5	10	8	6	4	39
Liczba doktorantów, którzy ukończyli szkołę doktorską	2	1	0	0	0	0	3
Liczba doktorantów skreślonych z listy doktorantów	2	1	2	2	1	0	8

Wynik oceny śródkresowej	Pozytywny	Negatywny
Liczba doktorantów	20	0

Programy kształcenia	Liczba doktorantów
Regulamin Szkoły Doktorskiej BioPlanet	37

Dodatkowe dane liczbowe dotyczące doktorantów

Liczba doktorantów - cudzoziemców	17
Liczba doktorantów z niepełnoprawnościami	0
Liczba doktorantów w programie Doktorat wdrożeniowy	0
Liczba doktorantów w programach UE	0
Liczba doktorantów zatrudnionych w podmiocie prowadzącym szkołę doktorską jako nauczyciel akademicki lub pracownik naukowy	0

Absolwenci

Dane liczbowe dotyczące okresu, który podlega ewaluacji

Liczba absolwentów, którzy wszczęli postępowanie w sprawie nadania stopnia doktora	3
Liczba absolwentów, którzy uzyskali stopień doktora	3

INFORMACJA O WSPÓŁPRACY PODMIOTU Z SAMORZĄDEM DOKTORANTÓW

Samorząd doktorantów Szkoły Doktorskiej BioPlanet dobrze współpracuje z koordynatorami aktywnie angażując się w funkcjonowanie szkoły doktorskiej. Współpracę tę oceniamy bardzo wysoko. Samorząd chętnie kontaktuje się w sprawach dotyczących organizacji wykładów, zajęć, a także zwraca uwagę na nieprawidłowości (np. niedogodne terminy zajęć, braki w tematyce zajęć), oraz proponuje ulepszenia w planie zajęć. Przykładowo, w minionym roku akademickim doktoranci zgłosili chęć wysłuchania wykładu lub odbycia szkolenia z możliwości kariery naukowej w Europie po doktoracie. Obecnie trwają próby znalezienia oferty takiego wykładu.

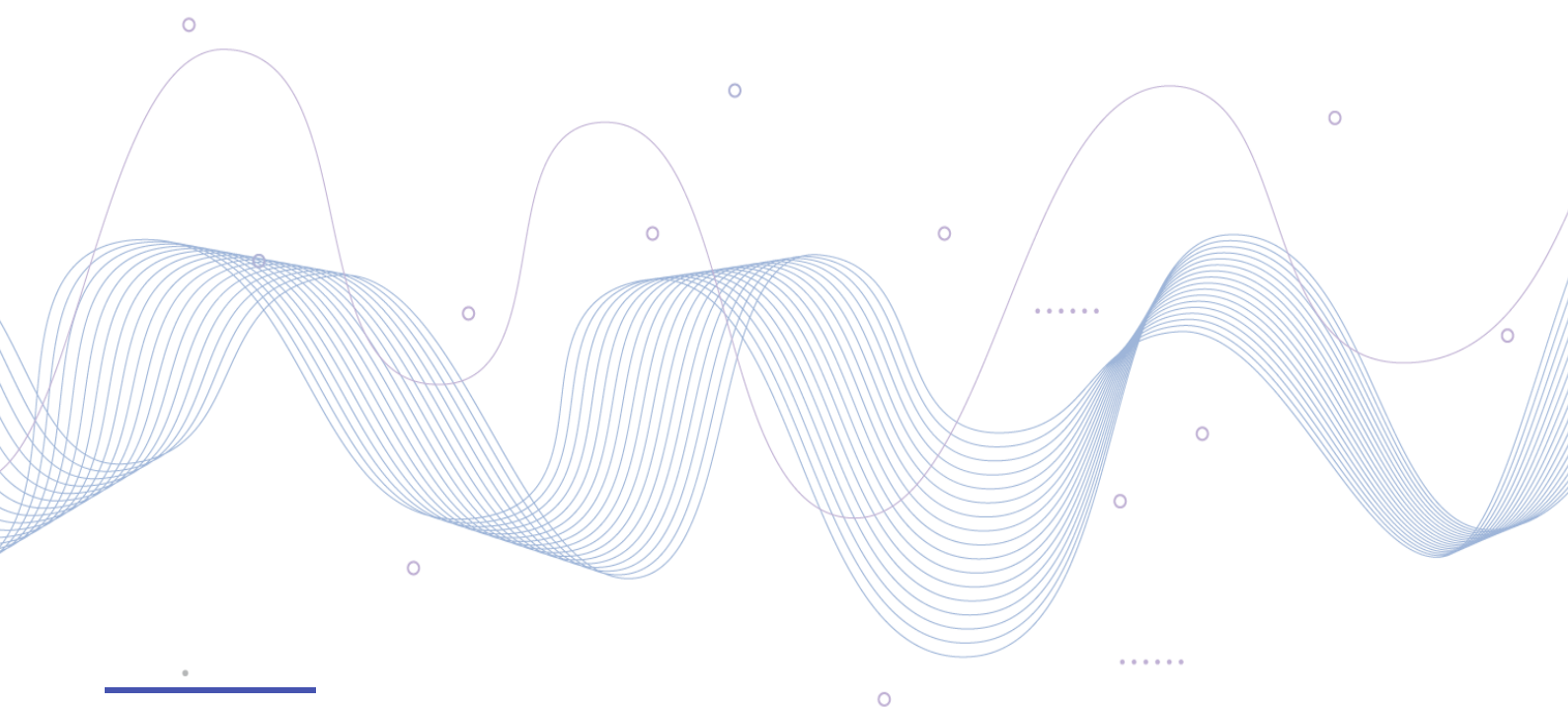
Samorząd czuwa też nad integracją doktorantów. Staramy się, aby integracją doktorantów była częścią ich życia naukowego. W przypadku BioPlanet jest to o tyle ważne, że szkołę tworzą 3 Instytuty, z których jeden mieści się w Białowieży, a dwa w Warszawie. Doktoranci różnych instytutów na co dzień nie spotykają się ze sobą, nie spotykali się też przez dłuższy czas z powodu pandemii.

W roku 2024 samorząd doktorantów w Instytucie Paleobiologii zorganizował spotkanie integracyjne z doktorantami ze szkoły doktorskiej Geoplanet. Spotkanie odbyło się w Warszawie przy okazji sesji sprawozdawczej naszej szkoły. Na cele integracyjne w Instytucie Paleobiologii samorząd ma wydzielony budżet w wysokości 1500 PLN. Ponieważ spotkanie było udane samorząd doktorantów z IP PAN zapowiedział chęć organizacji kolejnego spotkania z doktorantami z BioPlanet. Ponadto samorząd doktorantów współuczestniczył w organizacji ankiety oceniającej promotorów.

Przykłady działań samorządu doktorantów:

- Kontaktowanie się z koordynatorem w imieniu reszty doktorantów, ustalanie terminów spotkań z koordynatorem
- Zgłaszanie propozycji zajęć
- Proponowanie zmian w planie zajęć
- Uczestnictwo w Radzie Szkoły
- Reprezentowanie doktorantów w komisjach i radach.

INFORMACJE O SZKOLE DOKTORSKIEJ POGRUPOWANE WEDŁUG 8 KRYTERIÓW EWALUACJI

1. Adekwatność programu kształcenia oraz indywidualnych planów badawczych do efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK oraz ich realizacja

Kształcenie w BioPlanet umożliwia osiągnięcie efektów uczenia się na poziomie 8PRK. W zakresie rozwoju kluczowych umiejętności (P8U_U) oraz kompetencji społecznych (P8U_K) doktorantów, wiodące znaczenie mają 2 moduły kształcenia: Seminarium doktorskie oraz Pracownia specjalistyczna. Każdy z nich jest realizowany przez cały 4-letni okres kształcenia, zapewniając możliwość przekazania i doskonalenia umiejętności niezbędnych dla właściwego funkcjonowania naukowca. Seminarium doktorskie prowadzone jako zajęcia obowiązkowe gromadzi wszystkich doktorantów szkoły (tj. ok. 20 osób) na wspólnym spotkaniu seminaryjnym. Corocznie doktorant jest zobowiązany do wystąpienia na seminarium w każdej z 3 ról: (1) prezentera standardowej prezentacji konferencyjnej (20 min.) omawiającej (a) wyniki prac opublikowanych przez innych badaczy względnie (b) wyniki prac realizowanych w ramach własnego doktoratu; (2) recenzenta oceniającego prezentację typu (1) przedstawioną przez innego doktoranta; (3) prezentera streszczającego wyniki interesującego artykułu naukowego w ramach 5-minutowego występu, w oparciu wyłącznie o pokazywany na ekranie wydruk publikacji. W przypadku standardowych prezentacji (1), w trakcie pierwszych lat doktoranci przedstawiają przeglądy wiedzy na wybrane zagadnienia przekrojowe, syntetyzując wyniki publikowanych badań. Doktoranci mogą wybrać temat prezentacji w oparciu o przygotowane przez prowadzących zajęcia listy zagadnień z zakresu (a) ekologii i zoologii, (b) biologii molekularnej, (c) paleobiologii. Dla każdego zagadnienia wskazanych jest kilka najważniejszych publikacji. Na 3. lub 4. roku, doktorant przedstawia wyniki własnych prac wykonanych w ramach projektu doktorskiego. Standardowa prezentacja jest przedmiotem dyskusji, w której prezenter odpowiada na pytania innych doktorantów i wysłuchuje ich uwag. Każda prezentacja jest obiektem ustrukturyzowanej recenzji przedstawianej przez innego doktoranta (2). Przedstawia on analizę skupiającą się na aspektach formalnych prezentacji, wskazując mocne i słabe strony wystąpienia oraz sugerując możliwości poprawy. Tak ustrukturyzowane seminarium pozwala doktorantom na doskonalenie umiejętności związanych z komunikowaniem wyników badań naukowych (P8S_UK) oraz z krytyczną analizą uzyskiwanych wyników i umiejętnościami syntezy (P8S_UW). Połączenie tematyki obejmującej 2 dyscypliny przyczynia się do poszerzenia horyzontów wiedzy doktorantów (P8U_W). Możliwość poddania pod dyskusję i krytykę wyników badań opublikowanych w uznanych czasopismach a także wyników własnych badań rozwija u doktorantów kompetencje społeczne związane z właściwą oceną roli nauki (P8S_KK).

Drugim blokiem zajęć pozwalającym na rozwijanie kompetencji i umiejętności doktorantów jest indywidualna praca z promotorem, realizowana jako Pracownia specjalistyczna. Zajęcia te mają na celu zapoznanie doktoranta z warsztatem naukowym potrzebnym do realizacji rozprawy, w tym do formułowania i omawiania problemów badawczych, formułowania hipotez badawczych, omawiania i rozwijania metod badawczych, krytycznego myślenia, kreatywności, umiejętności rozwiązywania pojawiających się w toku pracy problemów interpretacyjnych i metodologicznych, a także do poprawnego wnioskowania (P8S_KR) i konfrontowania własnych badań z danymi literaturowymi (P8S_KK). Pozwala to doktorantowi krytycznie spojrzeć na wyniki badań naukowych, dokonać ich oceny i dokonać rewizji istniejących paradygmatów (P8S_KK). Doktorant będzie potrafił planować i realizować badania naukowe, zdobędzie umiejętność kierowania badaniami naukowymi i współpracowania z grupą badawczą, nabyte umiejętności argumentowania i formułowania własnych oryginalnych poglądów (P8S_UU, P8S_KO).

Kolejnym elementem rozwijającym umiejętności i wiedzę doktorantów jest blok zajęć dotyczący warsztatu naukowca. W ramach zajęć ze Statystyki i planowania eksperymentu doktoranci poznają podstawowe techniki analizy statystycznej, ale również podstawy testowania hipotez badawczych i wnioskowania statystycznego. Ponadto uczą się właściwego projektowania badań z uwzględnieniem podstawowych pojęć z zakresu tzw. planu eksperymentalnego. Zajęcia Warsztat naukowca uczą doktorantów umiejętności pisania tekstu publikacji naukowej, przygotowywania komunikatywnych ilustracji, poprawiania tekstu i odpowiadania na uwagi recenzenta itd. Uzupełnieniem tych zajęć przeprowadzanych głównie w trybie warsztatowym, jest informacja o aspektach etycznych oraz integralności badań naukowych i publikacji ich wyników. Wszystkie zajęcia służące rozwojowi i doskonaleniu umiejętności i kompetencji z zakresu 8PRK, które wykraczają poza prostą wiedzę o przedmiocie badań są w programie kształcenia przewidziane jako zajęcia obowiązkowe.

W ramach planowania Indywidualnego Planu Badawczego promowane są działania sprzyjające rozwojowi umiejętności i kompetencji doktoranta – składanie wniosków o finansowanie badań w ramach grantów zewnętrznych, regularny udział w konferencjach naukowych, w tym międzynarodowych.

2. Sposób weryfikacji efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK

Weryfikacja efektów kształcenia doktorantów w zakresie wyznaczonym przez kryteria 8PRK jest w BioPlanet przeprowadzana z wykorzystaniem sześciu zasadniczych sposobów pozyskiwania informacji.

(1) Zaliczenie zajęć obligatoryjnych realizowanych w danym roku akademickim, zgodnie z warunkami wskazanymi w sylabusach. Odwołanie do konkretnego roku akademickiego jest tu konieczne z uwagi na fakt, że część zajęć obligatoryjnych jest w szkole realizowana w co drugim roku akademickim, z uwagi na uwarunkowania opisane w załączonym programie kształcenia.

(2) Roczne sprawozdania doktoranta, zaopiniowane i podpisane przez promotora. Corocznie, do 30 czerwca doktoranci zobowiązani są do przekazania koordynatorowi szkoły sprawozdania z danego roku akademickiego, zawierającego informacje zarówno o postępach prac badawczych związanych z realizacją projektu doktorskiego w ramach IPB, jak i o zajęciach zaliczonych w okresie sprawozdawczym. Sprawozdanie przygotowuje się z wykorzystaniem predefiniowanego formularza, który ułatwia raportowanie wszystkich istotnych dla oceny informacji. Wyjątek stanowi sprawozdanie z wykonania Indywidualnego Planu Badawczego składane po drugim roku kształcenia, przed oceną śródkresową, którego termin składania jest – zgodnie z Wytocznymi – przedłużony do końca sierpnia z uwagi na krytyczną rangę dokumentu.

(3) Ocena śródkresowa doktoranta, przeprowadzona przez trzyosobową komisję ewaluacyjną z udziałem eksperta zatrudnionego poza instytutem macierzystym doktoranta. Ocena ma kluczowe znaczenie dla weryfikacji postępów kształcenia, gdyż nie przewiduje stopniowania przy wskazywaniu istotnych zaległości lub odstępstw od oczekiwanych efektów (negatywna ocena oznacza skreślenie z listy doktorantów). Pomimo tego, stosowana w szkole formuła oceny zezwala na wskazanie obszarów wymagających poprawy jeśli stwierdzone odstępstwa nie są krytyczne dla możliwości terminowego przygotowania dobrej rozprawy doktorskiej.

(4) Wyniki prac uzyskanych w toku realizacji doktoratu, przedstawiane na seminarium doktoranckim w ramach tzw. standardowej prezentacji doktoranta w trakcie 3. lub 4. roku kształcenia. Wyniki są prezentowane przez doktoranta w obecności koordynatorów szkoły oraz promotora. Pozwalają one ocenić nie tylko jakość uzyskanych danych, ale i elementy warsztatu badawczego odzwierciedlające znajomość metod analitycznych i umiejętności komunikacji rezultatów pracy naukowej (kryteria P8S_UK).

(5) Prezentacje wyników prac doktoranta przedstawiane na instytutowych sesjach sprawozdawczych doktorantów oraz seminariach zakładowych i instytutowych. Podobnie jak w poprzednim przypadku, jeśli prezentacja ma miejsce w obecności promotora lub koordynatora szkoły (a zazwyczaj tak jest), pozwala na ocenę sprawności doktoranta w komunikowaniu rezultatów pracy naukowej (kryteria P8S_UK).

(6) Wystąpienia doktoranta na konferencjach naukowych, zarówno prezentacje ustne jak i postery. W przypadku obecności koordynatora lub promotora pozwalają ocenić efekty kształcenia w zakresie kryteriów 8PRK dotyczących warsztatu analitycznego, sprawności w komunikowaniu wyników i umiejętności dyskusji. Jako takie stanowią również źródło informacji docierającej do koordynatorów i promotora również za pośrednictwem osób trzecich.

Przedstawione wyżej metody weryfikacji efektów uczenia się są oczywiście niedoskonałe. Wydaje się jednak, że pozwalają zidentyfikować większość przypadków stanowiących zagrożenie dla osiągnięcia przez doktoranta poziomu umiejętności i kompetencji przewidzianych w 8PRK. W BioPlanet wykorzystanie metod polegających na obserwacji praktycznych umiejętności i wiedzy doktoranta jest ułatwione z uwagi na program obejmujący częste i długie kontakty robocze doktoranta z promotorem (Pracownia specjalistyczna) oraz regularne, częste spotkania seminaryjne z koordynatorami (Seminarium doktorskie). Przy niewielkiej liczbie doktorantów pozwalają one kadrze szkoły stosunkowo łatwo śledzić rozwój naukowy ocenianych osób.

Szkoła nie wypracowała jak dotąd formalnego dokumentu zestawiającego bardziej szczegółowe kryteria i transparentną procedurę weryfikacji efektów uczenia się, dostosowaną do specyfiki szkoły i pozwalającą na wykrywanie problemów na możliwie wczesnych etapach procesu kształcenia. Problem był przedmiotem długich dyskusji m.in. na posiedzeniach Rady Szkoły, generując rozbieżność opinii co do wyboru metody wypracowania dokumentu kodyfikującego zasady oceny efektów kształcenia się doktorantów. Sporządzenie takich zasad w oparciu o zasoby kadrowe szkoły było poddawane wątpliwości, z uwagi na ograniczone doświadczenie w sporządzaniu dokumentów wymagających tak specyficznej wiedzy. Alternatywne rozwiązanie polegające na zleceniu wypracowania stosownego dokumentu przez kompetentny podmiot zewnętrzny było kwestionowane z uwagi na ograniczenia budżetowe. Niewątpliwie, przygotowanie dokumentu uszczegółwiającego kryteria i zasady kontroli efektów uczenia się doktorantów jest jednym z priorytetów szkoły w najbliższym czasie. Dokument powinien obejmować swoim zakresem również problemy oceny jakości opieki promotorskiej jako integralnego elementu nabywania i doskonalenia przez doktorantów umiejętności i kompetencji społecznych zapisanych w 8PRK.

3. Kwalifikacje nauczycieli akademickich lub pracowników naukowych prowadzących kształcenie w szkole doktorskiej

Kadra prowadząca kształcenie w Szkole Doktorskiej BioPlanet składa się w większości z doświadczonych pracowników naukowych zatrudnionych w instytutach tworzących szkołę. Są to wybrani badacze o uznanym dorobku naukowym, mierzonym liczbą publikacji w czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym oraz liczbą pozyskanych funduszy celowych (granty, zlecenia) na projekty badawcze. Większość osób zaangażowanych w kształcenie doktorantów jest zaangażowanych w szeroką współpracę międzynarodową. Wiele osób prowadzących kształcenie w BioPlanet prowadziło w przeszłości lub obecnie badania w zagranicznych ośrodkach naukowych. Podstawowymi kryteriami doboru naukowców do kadry szkoły są zatem: wiedza i dorobek naukowy, współpraca międzynarodowa, a także komunikatywność i umiejętność łatwego nawiązywania kontaktów. Niezbędnym warunkiem jest też wysoka motywacja do poświęcania czasu na kształcenie doktorantów, w miejsce czasu poświęcanego wyłącznie na badania naukowe. Oznacza to, że obok osób o dużym doświadczeniu, do kształcenia zapraszamy również młodszych badaczy, dysponujących dobrą, praktyczną wiedzą o najnowszych podejściach badawczych, trendach czy technikach analitycznych. Część naszych promotorów posiada doświadczenie w opiece nad doktorantami. Jednakże, w sposób naturalny, wśród promotorów znajdują się też osoby pierwszy raz sprawujące opiekę nad doktorantem.

Z uwagi na to, że językiem kształcenia w BioPlanet jest język angielski, kolejnym kryterium doboru osób prowadzących zajęcia jest dobra znajomość tego języka w mowie. Z reguły jest ona powiązana z doświadczeniem badacza we współpracy międzynarodowej, więc kryterium to jest synergiczne z dążeniem do poprawy wskaźników mierzących umiędzynarodowienie wykładowców szkoły i całego procesu kształcenia.

Poza pracownikami instytutów tworzących szkołę, niewielką część zajęć prowadzą zaproszeni naukowcy z innych ośrodków, będący ekspertami w danej tematyce. Dotyczy to zajęć realizowanych jako jedno- lub kilkugodzinne wykłady w ramach większych bloków tematycznych.

Kryteria, którymi kierujemy się przy wyborze kadry prowadzącej kształcenie są w dużej mierze tożsame z kryteriami oceny pracowników naukowych wdrożonymi w instytutach tworzących szkołę. Uwzględnianie motywacji do prowadzenia zajęć oraz sprawowania opieki nad doktorantami przekłada się w praktyce na fakt, że kształcenie prowadzą głównie osoby w wieku nieco niższym niż średnia wieku samodzielnych pracowników naukowych w naszych instytutach.

Średnia wartość indeksu Hirscha (wg bazy Scopus) wśród pracowników naukowych prowadzących kształcenie w Szkole Doktorskiej BioPlanet kształtuje się na poziomie 21-22 punktów. 25% kadry kształcącej doktorantów posiada H większe od 25, przy wartościach maksymalnych wynoszących 61 i 40. Dokładne wartości zbiorczych statystyk zmieniają się oczywiście z roku na rok, również z uwagi na zmiany wykładowców prowadzących zajęcia w postaci 1- lub kilkugodzinnych zajęć w ramach większych bloków tematycznych traktowanych jako seria wykładów (np. Letnia Szkoła Ekologii, Wybrane zagadnienia z biologii ssaków, Podstawy paleobiologii).

Wybór i ocena promotorów są szerzej omówiony w osobnej sekcji raportu. Z uwagi na uwarunkowania realizacji projektów badawczych, naturalnymi kandydatami na promotorów (lub promotorów pomocniczych) są badacze, którzy uzyskali finansowanie zewnętrzne na badania, w ramach których można sfinansować doktorat. Jednakże przy ostatecznym wyborze promotorów, stosowane są też kryteria negatywne obejmujące nieudaną historię współpracy z doktorantami w przeszłości (np. rezygnacja doktoranta, niedoprowadzenie do otwarcia przewodu doktorskiego). Jakość opieki sprawowanej przez promotorów była w BioPlanet przedmiotem oceny przeprowadzonej przez doktorantów z wykorzystaniem anonimowej ankiety. W tym kontekście, istotnym mankamentem procesu kształcenia w BioPlanet jest fakt, że podobnej ankiety nie przeprowadzono w odniesieniu do jakości zajęć składających się na zasadniczy program kształcenia. Do pewnego stopnia, z uwagi na częsty kontakt z doktorantami, informacja zwrotna o jakości zajęć dociera do kadry szkoły w ramach nieformalnych rozmów, względnie sugestii składanych przez przedstawicieli doktorantów (samorząd doktorantów). Niemniej, ocena jakości prowadzonych zajęć wymaga pilnego wdrożenia bardziej formalnych i adekwatnych narzędzi pozwalających uzyskać od doktorantów stosowną informację.

4. Jakość procesu rekrutacji

Rekrutacja kandydatów do Szkoły Doktorskiej BioPlanet jest przeprowadzana w oparciu o zasady przedstawione w Regulaminie rekrutacji uchwalonym przez rady naukowe instytutów tworzących szkołę. Regulamin rekrutacji wraz Regulaminem szkoły doktorskiej oraz informacjami o zasadach organizacji procesu kształcenia są publicznie dostępne na stronie internetowej szkoły. Informacje są dostępne zarówno w polskiej, jak i angielskiej wersji językowej, zapewniając dostęp do szkoły kandydatom zagranicznym.

Poczynając od powołania Szkoły Doktorskiej BioPlanet, zasady rekrutacji zapisane w Regulaminie rekrutacji oraz program kształcenia są dostępne w trybie ciągłym na stronie internetowej szkoły spełniając kryterium dostępności tych dokumentów na 5 miesięcy przed rozpoczęciem procesu rekrutacji na dany rok akademicki. W okresie objętym sprawozdaniem, Regulamin rekrutacji uległ zmianie tylko raz, a zmieniona wersja została opublikowana na stronie internetowej z zachowaniem wymaganego wyprzedzenia w stosunku do terminu składania wniosków o przyjęcie do szkoły.

Regulamin rekrutacji zawiera klarownie opisane kryteria oceny kandydatów, sposób punktacji, zestawienie wymaganych dokumentów oraz informację o podziale procesu na etap oceny formalnej i etap oceny merytorycznej składnych wniosków. Rekrutacja odbywa się na zasadzie otwartego konkursu, do którego przystąpić mogą na równych zasadach wszyscy kandydaci spełniający warunki formalne opisane w Regulaminie i szczegółowych wymogach konkursów do indywidualnych projektów (tematów). Jako taka, rekrutacja jest otwarta dla kandydatów niezależnie od obywatelstwa i miejsca ukończenia studiów drugiego stopnia. Rekrutacja prowadzona jest oddzielnie dla każdego proponowanego tematu projektu doktorskiego. Kandydaci są oceniani przez komisje rekrutacyjne powoływane przez dyrektorów instytutów tworzących szkołę. W skład komisji wchodzi pracownicy naukowcy danej jednostki, wśród nich koordynator szkoły w danym instytucie lub kierownik projektu badawczego, w ramach którego realizowane są badania. Etap oceny formalnej procesu rekrutacji obejmuje sprawdzenie kompletności złożonej przez kandydata dokumentacji. W przypadku braków formalnych w dokumentacji, kandydaci wzywani są do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni. Po tym terminie, wnioski nadal niespełniające warunków formalnych są odrzucane. Etap oceny merytorycznej obejmuje ocenę osiągnięć i doświadczenia naukowego kandydata w oparciu o przedstawioną przez niego dokumentację oraz ocenę predyspozycji kandydata do prowadzenia pracy naukowej przeprowadzaną w trakcie rozmowy kwalifikacyjnej z komisją. Zgodnie z zapisami Regulaminu rekrutacji, do rozmowy kwalifikacyjnej są zapraszani jedynie wybrani kandydaci, najlepiej ocenieni w oparciu o wcześniejszą analizę dokumentacji. Rozmowa kwalifikacyjna jest z reguły prowadzona w trybie komunikacji zdalnej (on-line), co ma szczególne znaczenie w kontekście dostępności procedury dla kandydatów zagranicznych. Rozmowa z kandydatami zagranicznymi jest prowadzona wyłącznie w języku angielskim, a jej termin jest dostosowywany do różnicy czasów lokalnych w Polsce i kraju kandydata. Rozmowa z kandydatami krajowymi jest prowadzona w języku polskim oraz angielskim, pozwalając na ustalenie biegłości językowej kandydata. W trakcie rozmowy z kandydatem, komisja ocenia ogólną wiedzę kandydata w zakresie dyscypliny reprezentowanej przez dany instytut, znajomość tematyki planowanych badań składających się na rozprawę doktorską oraz motywację i predyspozycje do prowadzenia pracy naukowej. Oceniając predyspozycje naukowe kandydata Komisja bierze pod uwagę umiejętność zaprezentowania wyników pracy magisterskiej oraz tematyki planowanej rozprawy doktorskiej. Komisja zwraca przy tym uwagę na sprawność w formułowaniu poprawnej merytorycznie wypowiedzi, adekwatną logikę argumentacji i poprawne posługiwanie się terminami naukowymi.

Komisja sporządza pisemną dokumentację z przeprowadzonej rozmowy kwalifikacyjnej i stosuje jednakowe kryteria oceny wszystkich kandydatów. Komisja wykorzystuje predefiniowany formularz ułatwiający konsekwentne stosowanie jednolitych zasad oceny.

W odniesieniu do kandydatów rekrutujących się do projektów finansowanych przez instytucje zewnętrzne (np. NCN), wymogi formalne mogą być poszerzone o wymagania wynikające z przepisów instytucji finansującej badania. Również skład komisji rekrutacyjnej może być w takiej sytuacji dostosowany do stosownych wymogów instytucji zewnętrznej.

Wyniki rekrutacji są jawne i publikowane na stronach internetowych instytutów prowadzących nabór do konkretnych projektów doktorskich. Kandydaci mogą odwoływać się od wyników konkursu do dyrektora instytutu prowadzącego nabór do danego tematu. W dotychczasowej historii Szkoły Doktorskiej BioPlanet procedura odwoławcza została zastosowana tylko raz, w sytuacji wyrównanej oceny punktowej konkurujących kandydatów (odwołanie rozpatrzono negatywnie). Sugeruje to, że stosowane przez szkołę kryteria oceny i zasady punktowania są generalnie adekwatne do zakładanych celów i wystarczająco transparentne. Niemniej, pierwotnie obowiązujące zasady rekrutacji zostały zmienione w jesieni 2022 r. poprzez uzupełnienie o zapisy dotyczące łącznej rekrutacji do szkoły i projektu badawczego finansowanego przez zewnętrzną instytucję (np. NCN). Szkoła rozważa wprowadzenie bardziej jednoznacznych i transparentnych kryteriów oceny dorobku kandydata w fazie analizy złożonych dokumentów oraz poszerzenie zakresu publikowanej informacji o wynikach konkursów.

Zainteresowanie rekrutacją do Szkoły Doktorskiej BioPlanet jest zmienne w poszczególnych latach i wydaje się uzależnione przede wszystkim od dostępności konkretnych, atrakcyjnych projektów badawczych oferujących możliwość przygotowania doktoratu. Jednak liczba dostępnych projektów doktorskich odzwierciedla również generalny poziom finansowania grantów. Niezależnie od tego, projekty firmowane przez rozpoznawalnych naukowców (potencjalnych promotorów), w szczególności obcokrajowców zatrudnionych w naszych instytutach, generują większe zainteresowanie potencjalnych kandydatów, szczególnie z krajów azjatyckich. Natomiast zainteresowanie możliwościami przygotowania doktoratu przez absolwentów uczelni krajowych jest aktualnie niskie. Ten ostatni trend jest niepokojący, ale nie jest jasne w jakim stopniu odzwierciedla on ofertę szkoły, a w jakim sytuację ogólnokrajową. Niewątpliwie jednak informacja o dostępnych ofertach projektów doktorskich powinna być upowszechniana szerzej niż na stronach internetowych szkoły oraz instytutów tworzących szkołę. Projekty nagłaśniane przez potencjalnych promotorów z wykorzystaniem międzynarodowych internetowych list dyskusyjnych oraz mediów społecznościowych cieszyły się największym zainteresowaniem.

5. Jakość opieki naukowej lub artystycznej i wsparcia w prowadzeniu działalności naukowej

Instytuty tworzące Szkołę Doktorską kładą duży nacisk na właściwe relacje pomiędzy doktorantem i promotorem, która jest fundamentem całego procesu kształcenia w szkole doktorskiej. W obecnym modelu akademickim rola promotora w procesie kształtowania ścieżki naukowej młodego człowieka jest bardzo istotna. Wymaga ona odpowiedniej wiedzy i umiejętności, często trudnych do opanowania, dlatego w instytutach Szkoły wprowadzono już (IP PAN), bądź zostanie wprowadzony wkrótce, Kodeks Współpracy Między Doktorantem i Promotorem, Kodeks Etyki Doktoranta oraz Kodeks Etyki Pracownika Naukowego. Kodeksy zostały skonsultowane ze środowiskiem doktorantów i samodzielnych pracowników naukowych. Zarówno promotorzy, jak i doktoranci są świadomi procedur anti-mobbingowych w ich Instytutach macierzystych oraz wiedzą do kogo się zgłosić w przypadku doświadczenia mobbingu. Dodatkowo, w Instytucie Paleobiologii poza wprowadzeniem procedury anti-mobbingowej funkcjonuje rzecznik dyscyplinarny odpowiedzialny m.in. za sprawy mobbingowe wszystkich pracowników łącznie z doktorantami. Rzecznik dyscyplinarny wraz z koordynatorem szkoły doktorskiej są osobami pierwszego kontaktu dla doktorantów doświadczających jakichkolwiek nieetycznych postaw.

Ponadto, Szkoła BioPlanet wprowadziła obowiązkowe zajęcia z promotorem (Pracownia specjalistyczna) w wymiarze 50 h na semestr przez wszystkie cztery lata kształcenia. Zajęcia te mają na celu zapoznanie doktoranta ze warsztatem naukowym potrzebnym mu do realizacji rozprawy, nawiązanie dobrej relacji naukowej pomiędzy doktorantem a promotorem oraz wprowadzenie doktoranta w środowisko naukowe. Zajęcia te obligują do regularnych kontaktów z promotorem, konsultacji i organizacji warsztatu badawczego zwłaszcza w pierwszych latach kształcenia w szkole doktorskiej.

Prowadzone w BioPlanet działania w kierunku monitorowania współpracy pomiędzy doktorantem a promotorem to przede wszystkim rozmowy z doktorantami, zarówno grupowe, jak i indywidualne oraz rozmowy z promotorami. Ponadto, w celu doskonalenia jakości pracy, w roku 2024 przeprowadziliśmy anonimową ankietę dotyczącą współpracy z promotorem. Ankieta wykazała, że nie zawsze współpraca pomiędzy doktorantem a promotorem układa się dobrze. Jedyne nieco ponad połowa doktorantów uważa swoją współpracę z promotorem za udaną i bezproblemową. Reszta odnotowała mniej lub bardziej poważne problemy lub miała drobne uwagi. Odstaje to nieco od średniej krajowej. W ankiecie przeprowadzonej na dużej liczbie respondentów przez Zespół Katedry Badań nad Nauką i Szkolnictwem Wyższym UMK w Toruniu (Forum Akademickie 10.06.2025) 69% doktorantów kształcących się w instytutach Polskiej Akademii Nauk odpowiedziało, że relacje między promotorem a doktorantem oparte są na dobrej współpracy. Ankieta wykazała, że musimy spróbować poprawić relacje między doktorantami i promotorami w połowie populacji. W tym celu przeprowadziliśmy rozmowy indywidualne z wybranymi doktorantami i ich promotorami oraz uświadomiliśmy niektórym promotorom ich istotną rolę w przekazywaniu doktorantom dobrych wzorców zachowań i kształtowaniu etycznej współpracy. Inną formą oceny pracy promotora jest ocena śródkresowa doktoranta, która w sposób pośredni dotyczy również jakości opieki sprawowanej przez promotora w procesie przygotowywania rozprawy doktorskiej. Uwagi i rekomendacje członków komisji towarzyszące ocenie pozytywnej doktoranta bywają źródłem informacji o kwestiach wymagających poprawy ze strony promotora.

Doktoranci przygotowują sprawozdanie merytoryczne za każdy rok kształcenia, które jest podstawą do zaliczenia roku akademickiego. Sprawozdanie jest opiniowane i zatwierdzone przez promotora. Takie sprawozdanie pozwala na systematyczną ocenę pracy doktoranta i stanu zaawansowania pracy doktorskiej. Na seminariach doktoranckich w Szkole Doktorskiej (odbywających się w semestrze zimowym każdego roku) doktoranci 3. lub 4. roku prezentują założenia i wyniki rozprawy doktorskiej w obecności swoich promotorów, którzy są na takie seminaria zapraszani. Ponadto instytuty indywidualnie sprawozdają swoich doktorantów. W Instytucie Paleobiologii każdego roku na wiosnę odbywa się sesja sprawozdawcza doktorantów, na której doktoranci prezentują postępy w realizacji rozprawy doktorskiej. Na sesji obecni są promotorzy i dyrekcja instytutu.

Wyznaczanie promotora odbywa się w oparciu o decyzje dyrektorów instytutów tworzących szkołę, w oparciu o wniosek doktoranta potwierdzony przez potencjalnego promotora. Kandydatury promotorów są jednak wcześniej opiniowane przez rady naukowe instytutów. Każdorazowo, na radzie naukowej instytutu przedstawiana jest sylwetka kandydata na promotora i promotora pomocniczego wraz z uzasadnieniem, informacją o projekcie (temacie rozprawy) oraz informacją o doktorancie. Rada opiniuje wybór promotora i promotora pomocniczego w tajnym głosowaniu. Członkowie rady mają w ten sposób możliwość podważyć – w uzasadnionych przypadkach – propozycję doktoranta.

Doktoranci mają świadomość, że w określonych przypadkach jest możliwa zmiana powołanego wcześniej promotora. W jednym z instytutów tworzących BioPlanet zmiana promotora została przeprowadzona na prośbę samego promotora. Po rezygnacji pierwotnego promotora, pełnienia funkcji opiekuna naukowego podjął się inny badacz instytutu. Został on oficjalnie powołany na promotora, prowadząc z powodzeniem dalszą opiekę nad doktorantem. Współpraca zakończyła się terminowym złożeniem rozprawy doktorskiej i udaną obroną doktoratu w 2004 r.

Do wszystkich przytrafiających się sytuacji konfliktowych pomiędzy doktorantem a jego opiekunem naukowym podchodzimy indywidualnie, co jest możliwe dzięki niewielkiej liczbie doktorantów, dobrze znanych koordynatorom. Podstawowym sposobem rozwiązywania sytuacji konfliktowych pomiędzy promotorem a doktorantem jest rozmowa i próba załagodzenia konfliktu. Jeśli te środki zostaną wyczerpane, możliwa jest – jak to opisano wyżej – zmiana promotora. Zazwyczaj taka forma interwencji przynosi oczekiwane efekty, poza jednostkową sytuacją, w której zmiana promotora okazała się konieczna. Współpraca z promotorami zagranicznymi, powoływanych głównie jako promotorzy pomocniczy, jest cechą charakterystyczną szkoły. Jest ona szerzej opisana w sekcji poświęconej umiędzynarodowieniu.

6. Rzetelność przeprowadzenia oceny śródkresowej

Ocena śródkresowa doktorantów w Szkole Doktorskiej BioPlanet jest przeprowadzana w połowie okresu kształcenia, z reguły w sierpniu-październiku po ukończeniu zajęć 2. roku studiów. Do wykonania oceny powoływana jest trzyosobowa Komisja Ewaluacyjna złożona z samodzielnych pracowników naukowych. Komisja jest powoływana decyzją dyrektora instytutu przy którym afiliowany jest doktorant. W skład Komisji wchodzi każdorazowo specjalista w dyscyplinie nauki, w której doktorant przygotowuje rozprawę doktorską, powołany spoza instytutu macierzystego doktoranta. Ponadto, w skład Komisji wchodzi dwóch dalszych pracowników naukowych, najczęściej zatrudnionych w instytucie macierzystym. Podstawowe kryteria wyboru członków Komisji obejmują dobrą wiedzę w zakresie tematyki projektu doktorskiego oraz doświadczenie w pracy z doktorantami. W miarę upływu lat, znaczenia nabrało też kryterium uprzedniego doświadczenia w przeprowadzaniu ocen śródkresowych. W skład Komisji nie wchodzi, z uwagi na konflikt interesów, promotorzy doktoranta oraz koordynatorzy szkoły doktorskiej, a także osoby bezpośrednio im podlegające. Przyjęta w szkole formuła oceny nie przewiduje również ich udziału w charakterze obserwatorów.

Ocena śródkresowa przeprowadzana jest z wykorzystaniem procedury opisanej w dokumencie „Wytyczne do przeprowadzenia oceny śródkresowej doktoranta w Szkole Doktorskiej BioPlanet” (załącznik 1). Procedura ta jest znana członkom komisji oraz doktorantom. Zakłada ona, iż ocena komisji jest wykonywana w oparciu o analizę dokumentów przygotowanych przed doktorantem oraz rozmowę komisji z doktorantem. W pierwszej fazie prac, członkowie komisji ewaluacyjnej otrzymują, za pośrednictwem koordynatora szkoły, 3 dokumenty przygotowane przez doktoranta: Indywidualny Plan Badawczy (IPB) doktoranta, sprawozdanie z 1. roku studiów, oraz sprawozdanie z wykonania IPB w trakcie 2 pierwszych lat kształcenia. Zarówno IPB, jak i oba sprawozdania mają predefiniowany format, strukturyzujący informację przedstawianą przez doktoranta. W szczególności sprawozdanie z wykonania IPB zawiera – obok innych danych – wydzieloną informację o rozbieżnościach pomiędzy planami a faktycznym wykonaniem zadań w trakcie pierwszych dwóch lat pracy nad szeroko rozumianym przygotowaniem rozprawy doktorskiej. Wszystkie 3 dokumenty przedstawiane przez doktoranta są przygotowywane w porozumieniu z jego promotorem i zawierają podpisaną przez niego opinię na temat planu lub sprawozdania.

Komisja po analizie otrzymanych dokumentów uzgadnia z doktorantem dogodny dla wszystkich stron termin spotkania, zwykle przeprowadzanego w trybie on-line ze względu na większą elastyczność terminów. W trakcie spotkania doktorant omawia swój projekt badawczy i przedstawia informację na temat wykonania przewidzianych w indywidualnym planie badawczym prac, wraz z wyjaśnieniami na temat ewentualnych odstępstw od planu. Następnie członkowie komisji przeprowadzają rozmowę z doktorantem, której wiodącym celem jest ocena stanu zaawansowania prac nad rozprawą doktorską, wraz oceną możliwości nadrobienia ewentualnych braków i opóźnień w realizacji projektu. Przedmiotem dyskusji mogą być również inne aspekty pracy nad projektem, wpływające na jakość i terminowość uzyskiwanych wyników, np. stosowane techniki badawcze i analityczne oraz zakres tematyczny analiz. Nadrzędnym celem oceny jest określenie ryzyka, że doktorant nie przedstawi rozprawy doktorskiej w przewidzianym terminie. Ryzyko to może wynikać z niskiego stopnia zaawansowania prac, braku motywacji do ich wykonywania, słabej znajomości tematyki projektu lub narzędzi analitycznych. Komisja może rekomendować ewentualne modyfikacje dalszego toku prac nad przygotowaniem rozprawy (np. zastosowanie wybranych technik, rezygnację z wybranych wątków analitycznych).

Po zakończeniu spotkania z doktorantem komisja, na zamkniętym posiedzeniu, podejmuje decyzję w sprawie ostatecznej oceny oraz uzgadnia treść protokołu z przeprowadzenia oceny, w szczególności uzasadnienie oceny i rekomendacje.

Oceniając doktoranta Komisja bierze pod uwagę kryteria opisane w „Wytycznych...”, w szczególności stopień zaawansowania prac nad rozprawą doktorską, w tym zgodność z zakładanymi w IPB terminami wykonania poszczególnych zadań i uzyskania wyników cząstkowych. Analizując perspektywy nadrobienia ewentualnych opóźnień w realizacji planu komisja bierze pod uwagę możliwość przedłużenia terminu złożenia rozprawy o 1 lub 2 lata.

Wyniki prac Komisji są przedstawiane z wykorzystaniem predefiniowanego formularza protokołu z prac. Pełna wersja protokołu oceny komisji śródkresowej przekazywana jest doktorantowi oraz jego promotorowi lub promotorom, koordynatorom szkoły. Skrócony wynik oceny (pozytywna/negatywna) wraz z jego uzasadnieniem sformułowanym przez Komisję jest publikowany na stronie www szkoły doktorskiej. Dodatkowo przedstawiana jest tam również informacja o wyniku głosowania komisji nad oceną. W domenie publicznej nie są natomiast przedstawiane inne elementy protokołu komisji ewaluacyjnej, w tym szczegółowe rekomendacje odnośnie dalszych prac oraz nazwiska osób przeprowadzających ocenę. W przypadku doktorantów zrekrutowanych do szkoły w drugiej połowie roku akademickiego, którzy rozpoczynają zajęcia w semestrze letnim i kontynuują kształcenie zazwyczaj w trybie indywidualnym, termin przeprowadzenia oceny przesuwano na miesiące wiosenne trzeciego roku studiów. Takie rozwiązanie pozwalało zachować ustawowy wymóg przeprowadzenia oceny „w połowie okresu kształcenia”, zapewniając jednocześnie równe traktowanie wszystkich doktorantów – we wszystkich przypadkach ocena następowała po około 24 miesiącach efektywnego kształcenia.

Spośród 20 przeprowadzonych dotąd ocen śródkresowych wszystkie zakończyły się decyzjami pozytywnymi. Wszystkie decyzje zostały też przełożone jednomyślnie przez członków komisji. W efekcie, w okresie objętym raportem, nie zostały wniesione żadne odwołania od decyzji komisji. Z drugiej strony, w jednym przypadku, pozytywnie oceniony doktorant w rok po ocenie podjął decyzję o rezygnacji z dalszego kształcenia. Biorąc pod uwagę jednostkowość tego przypadku, wydaje się, że przyjęta formuła oceny śródkresowej umożliwi osiągnięcie zakładanych celów.

Z drugiej strony, przynajmniej dwa aspekty oceny wymagają zmian. (1) Możliwość odwołania się od wyników oceny przez doktoranta jest wzmiankowana w Wytycznych, ale nie jest explicite wskazana w Regulaminie Szkoły, co wymaga zmiany. (2) Również widniejący w Regulaminie Szkoły zapis o złożeniu sprawozdania z wykonania IPB do 30 czerwca oraz zakończeniu oceny do 30 września drugiego roku studiów wymaga modyfikacji, gdyż zakłada dodatkową pracę doktoranta w okresie nakładającym się z reguły na jego intensywne badania terenowe (czerwiec) oraz pracę Komisji w sezonie wakacyjnym. Obecne terminy nie uwzględniają również sytuacji doktorantów zrekrutowanych w drugiej połowie roku akademickiego (patrz wyżej).

7. Umiejdzynarodowienie

Szkoła Doktorska BioPlanet jest szkołą w znacznym stopniu umiejdzynarodowioną. Cudzoziemcy stanowią niemal połowę (46%) spośród 37 doktorantów, którzy kształcili się w szkole w okresie objętym sprawozdaniem. Blisko połowa z nich (8/17; 47%) to obywatele krajów UE (Holandia, RFN, Włochy, Słowenia, Francja, Hiszpania), zaś pozostali są obywatelami krajów niestowarzyszonych w UE, choć w 4 przypadkach wyższe wykształcenie uzyskali również w UE lub w USA. Powyższe liczby wykazywane przez system POLon, nie obejmują dalszych 2 obcokrajowców, którzy po 3 latach kształcenia w BioPlanet przenieśli się do innej szkoły doktorskiej, w ślad za zmianą afiliacji swoich promotorów i grantów zapewniających finansowanie ich prac.

Wszystkie zajęcia w szkole doktorskiej BioPlanet prowadzone są w języku angielskim. Ogromna większość bieżącej korespondencji elektronicznej kierowanej do wielu odbiorców, prowadzonej pomiędzy kadrą szkoły a doktorantami jest również prowadzona w języku angielskim.

W proces kształcenia doktorantów w Szkole Doktorskiej BioPlanet zaangażowani są naukowcy pracujący w zagranicznych ośrodkach naukowych oraz naukowcy wykształceni i wcześniej pracujący w ośrodkach zagranicznych, którzy zostali zatrudnieni w instytutach tworzących szkołę doktorską. Dwóch promotorów opiekujących się obecnie trojgiem doktorantów to pracujący teraz w Polsce naukowcy, którzy zdobyli wykształcenie i doświadczenie w zachodnioeuropejskich ośrodkach naukowych. Dziewięcioro promotorów pomocniczych (spośród 14 ogółem) to naukowcy pracujący obecnie w ośrodkach zagranicznych lub naukowcy zatrudnieni uprzednio w zagranicznych ośrodkach naukowych i pracujący obecnie w instytutach tworzących szkołę. Zaangażowanie obcokrajowców w kształcenie doktorantów w BioPlanet jest ułatwione przez fakt, że wiodącym językiem wykładowym w szkole jest język angielski. Jednym z efektów takiego zaangażowania zagranicznych naukowców jest włączenie doktorantów szkoły w prace międzynarodowych zespołów wspólnie analizujących dane i przygotowujących wieloautorskie publikacje ukazujące się w wiodących czasopismach o zasięgu międzynarodowym. W ostatnich 3 latach (2023-2025) doktoranci BioPlanet opublikowali łącznie 24 prace w zespołach autorskich obejmujących zagranicznych współautorów (zał. 1).

Pozostała kadra naukowa prowadząca kształcenie w szkole doktorskiej obejmuje pracowników, którzy w ogromnej większości są zaangażowani w formalną i nieformalną współpracę międzynarodową. Przeważająca większość publikacji tych pracowników stanowią prace sygnowane przez międzynarodowe zespoły autorskie. Na wykłady inaugurujące rok akademicki w Szkole Doktorskiej BioPlanet zapraszani są uznani wykładowcy z zagranicznych jednostek naukowych (2x USA i 1x Hiszpania). Zagraniczni badacze współprowadzą też niektóre wykłady dla doktorantów

W instytutach tworzących szkołę, w ramach oceny działalności pracowników naukowych premiowane jest pozyskiwanie finansowania w ramach grantów międzynarodowych, jak również prezentowanie wyników swoich prac na konferencjach międzynarodowych. W efekcie, w samym roku 2024, pracownicy zaangażowani w kształcenie doktorantów BioPlanet przedstawili ponad 40 referatów i posterów na konferencjach o zasięgu międzynarodowym, a doktoranci byli autorami lub współautorami 31 referatów i posterów.

Około połowa doktorantów przewiduje w swych indywidualnych planach badawczych wizyty w zagranicznych ośrodkach naukowych, głównie w kolekcjach muzealnych, w celu zdobycia danych lub materiałów do analiz. Około połowa doktorantów planuje prezentację wyników swoich badań na międzynarodowych konferencjach naukowych. Część doktorantów planuje też dłuższe pobyty w ośrodkach zagranicznych.

Doktoranci będący cudzoziemcami są powszechnie wspierani przez kadry szkoły przy poszukiwaniu mieszkań lub pokoi na wolnym rynku, zawieraniu niezbędnych ubezpieczeń zdrowotnych, czy zakładaniu kont w krajowych bankach. W części przypadków doktoranci otrzymują wsparcie instytutów macierzystych polegające na wynajmowaniu mieszkań lub pokoi w nieruchomościach pozostających w gestii instytutów, przy zastosowaniu cen wynajmu wyraźnie niższych niż te oferowane na wolnym rynku.

Kluczową potrzebą doktorantów będących cudzoziemcami spoza krajów UE jest zapewnienie im wsparcia w uzyskiwaniu pozwolenia na pobyt w Polsce. Krajowe urzędy wydające pozwolenia na pobyt w celu kształcenia się w szkole doktorskiej (wydziały ds. cudzoziemców urzędów wojewódzkich) stosują procedury które są niejasne, nielogiczne i wybitnie nieprzyjazne dla doktorantów. Urzędy nie wykorzystują możliwości sprawdzenia szeregu informacji na temat statusu doktorantów będących cudzoziemcami spoza UE bezpośrednio w systemie POLon, co gwarantuje im nowelizacja ustawy o cudzoziemcach z 2023 r. W to miejsce żądają dostarczania im oryginalnych papierowych wersji szeregu dokumentów (lub poświadczonych notarialnie kopii tychże dokumentów). Żądania te są powtarzane z reguły dwu- lub trzykrotnie w trakcie wielomiesięcznej procedury. Cudzoziemscy doktoranci i ich promotorzy nie są informowani, że samo okazanie wymaganych dokumentów urzędnikowi w trakcie wizyty w urzędzie wojewódzkim nie wyczerpuje żądania dostarczenia tychże dokumentów przedstawianego w piśmie dostarczonym wcześniej lub wręcz przekazywanym w trakcie tej samej wizyty. Cudzoziemcy są zaskakiwani ponownymi żądaniami niezwłocznego dostarczenia dokumentów wręczanymi im w trakcie wizyty umówionej w innym celu (okazanie paszportu i pobranie odcisków linii papilarnych). W rezultacie nieklarownych procedur oraz ewidentnych błędów popełnianych przez urzędników, w trzech przypadkach doktoranci BioPlanet, obywatele Indii oraz USA, uzyskali w połowie okresu kształcenia odmowę przedłużenia pobytu na terenie kraju. We wszystkich trzech przypadkach kadra szkoły zapewniła doktorantom profesjonalną obsługę prawną, skutkującą złożeniem apelacji do organu drugiej instancji, tj. Szefa Urzędu ds. Cudzoziemców. We wszystkich trzech przypadkach organ drugiej instancji unieważnił wadliwe decyzje urzędu wojewódzkiego, nakazując ponowne rozpatrzenie sprawy lub samodzielnie wydając decyzję pozytywną dla doktoranta. Wiodącym sposobem zwiększenia atrakcyjności szkoły dla studentów zagranicznych jest rekrutacja doktorantów do realizacji interesujących, atrakcyjnych projektów grantowych, kierowanych przez uznanych i rozpoznawalnych naukowców, w tym obcokrajowców pracujących w Polsce. Rekrutacja doktorantów do takich projektów, nagłaśniana jest poprzez strony internetowe instytutów, szkoły doktorskiej oraz przede wszystkim przez internetowe grupy i platformy dyskusyjne o zasięgu międzynarodowym, jak również przez media społecznościowe (Twitter, Facebook). Tego typu projekty cieszą się dużym zainteresowaniem i skutkują aplikacjami kilkunastu lub więcej zagranicznych kandydatów.

Podsumowując, BioPlanet jest szkołą o wysokim stopniu umiejdzynarodowienia. Kadra naukowa szkoły w większości

obejmuje rozpoznawalnych międzynarodowo naukowców, regularnie publikujących prace w międzynarodowych zespołach autorskich. Duża część promotorów pomocniczych to obcokrajowcy. Połowa doktorantów to obcokrajowcy, którzy w większości ukończyli studia drugiego stopnia w UE lub USA. Doktoranci BioPlanet powszechnie prezentują wyniki swoich badań na międzynarodowych konferencjach, a część z nich publikuje swe pierwsze prace w międzynarodowych zespołach. Z drugiej strony, wskazane byłoby zwiększenie liczby zagranicznych wykładowców prowadzących zajęcia w szkole. Dłuższe pobyty doktorantów w zagranicznych ośrodkach są zbyt rzadkie. Rozpoznawalność szkoły za granicą jest niska i wymaga kompleksowych działań służących poprawie tego stanu rzeczy. Należy jednak zauważyć, że atrakcyjność szkoły dla zagranicznych badaczy i doktorantów jest w znacznej mierze kształtowana również przez czynniki pozostające poza kontrolą szkoły i instytutów – wizerunek kraju na arenie międzynarodowej, politykę imigracyjną i przyjazność procedur administracyjnych czy dostępność środków finansowych.

8. Skuteczność kształcenia doktorantów

Udział procentowy osób, które uzyskały stopień doktora	Doktoranci, którzy złożyli wnioski o wszczęcie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora	Doktoranci, którym nadano stopień doktora	Doktoranci, którym odmówiono nadania stopnia doktora
w liczbie doktorantów, którzy ukończyli kształcenie w szkole doktorskiej w okresie objętym ewaluacją	100 %	100 %	0 %
w ogólnej liczbie doktorantów, którzy ukończyli kształcenie w szkole doktorskiej	100 %	100 %	0 %

Spośród trojga absolwentów szkoły wszyscy obronili już doktoraty. Jednak reprezentują oni grupę 11 doktorantów zrekrutowanych do BioPlanet w latach 2019 i 2020, którzy powinni do chwili obecnej złożyć rozprawy doktorskie i zakończyć kształcenie przy 4-letnim okresie kształcenia. Spośród pozostałych 8 doktorantów 3 osoby zrezygnowały z kształcenia, 2 osoby przeniosły się do innej szkoły doktorskiej, 2 osoby przedłużyły termin złożenia rozprawy a 1 opóźniła ten termin z uwagi na urlop macierzyński.

Większość doktorantów przedłuża termin złożenia rozprawy doktorskiej, z reguły o 1 rok. Próba doktorantów, którzy do chwili obecnej powinni ukończyć kształcenie jest jednak wciąż zbyt mała, by wyciągać jednoznaczne wnioski. W przypadku doktorantów bazujących na 2-3 letnich badaniach terenowych, 4-letni okres kształcenia bywa obiektywnie zbyt krótki na przygotowanie dobrej jakości publikacji składających się na rozprawę doktorską. Z drugiej strony, dwoje spośród trojga dotychczasowych absolwentów szkoły, było w stanie przygotować dobrej jakości rozprawę dotrzymując 4-letniego terminu. Niepokojącym sygnałem jest wysoka frekwencja doktorantów rezygnujących z kształcenia, sięgająca 20% wszystkich osób które rozpoczęły kształcenie. Wprawdzie większość z nich zrezygnowała po kilku-kilkunastu miesiącach kształcenia, a więc przed oceną śródk okresową, ale wciąż jest to fakt wymagający analizy. Spośród trojga absolwentów szkoły, wszystkie 3 osoby pracują obecnie jako naukowcy.

1. nauki o Ziemi i środowisku

Opis osiągnięcia

Osiągnięcie #1. Rozprawa doktorska Michała Czernielewskiego, absolwenta szkoły

W pracy doktorskiej „Gryzonie (Rodentia, Mammalia) z późnoplioceneskiego stanowiska Węże 2: systematyka, biogeografia i ekomorfologia” opisany został diagnostyczny materiał kopalny (izolowane zęby oraz kompletne i fragmentaryczne szczęki) należący do różnych grup gryzoni. Przebadano szczątki popielicowatych (Gliridae), wiewiórkowatych (Sciuridae), bobrowatych (Castoridae), jeżozwierzowatych (Hystricidae), a także enigmatycznych rodzajów *Prospalax* i *Baranomys*. Opisano między innymi pierwsze znane z terytorium Polski szczątki bobrów z rodzaju *Dipoides* oraz gatunku *Trogontherium minus*, jak również jeżozwierza z gatunku *Hystrix refossa*. Na podstawie znaleziska z pobliskiego i bardziej znanego stanowiska Węże 1 wydzielono także nowy gatunek jeżozwierza, który nazwano *Hystrix velunensis*. W materiale z Węzów 2 odkryto także gatunki znane już wcześniej z ziem polskich, ale bardzo rzadkie, jak latająca wiewiórka *Blackia miocaenica* czy popieliczka *Glirulus pusillus*.

Ponadto dokonano opisu skamieniałych bakterii zachowanych w ubytku próchnicowym powstałym w zębie kopalnej popielicy *Glis sackdillingensis*. Jest to prawdopodobnie pierwszy opisany w literaturze przypadek zachowania się sfosylizowanego patogenu *in situ* w asocjacji z wywołanym przez niego stanem chorobowym, a także prawdopodobnie pierwszy opisany przypadek próchnicy u kopalnego gryzonia.

Zbadanie szczątków gryzoni z Węzów 2 umożliwiło uzyskanie lepszego wglądu w przemiany faunistyczne na przełomie pliocenu i czwartorzędu. Pozwoliło też na dokonanie dogłębniejszej rekonstrukcji ówczesnego środowiska naturalnego Wyżyny Wieluńskiej, potwierdzając między innymi, iż zwierzęta, których szczątki zachowały się na stanowisku Węże 2, żyły w środowisku zalesionym.

Osiągnięcie #2. Publikacja naukowa Adama Rytla, studenta 4. roku

Osiągnięciem naukowym Adama Rytla jest artykuł w renomowanym piśmie *Royal Society Open Science* (Rytel A., Böhmer C., Spiekman S.N.F. and Tañanda M. 2024. Extreme neck elongation evolved despite strong developmental constraints in bizarre Triassic reptiles—implications for neck modularity in archosaurs. *Roy. Soc. Open Sci* 11: 1–12), w którym autorzy odtworzyli ewolucję wydłużania szyi u przedstawiciela archozaurów z rodzaju *Tanystropheus*.

Głównym zadaniem autorów było ustalenie przebiegu ewolucji wzorców wydłużenia szyi u bazalnych archozauromorfów – przodków dzisiejszych krokodyli i ptaków (archozaurów). Wśród badanych taksonów znajdował się m.in. *Tanystropheus*,

triasowy gad charakteryzujący się niezwykle długim odcinkiem szyjnym kręgosłupa. Szyja u tanystrofa mogła u niektórych osobników stanowić połowę długości ciała zwierzęcia. Zbudowana była z jedynie trzynastu kręgów, które były ekstremalnie wydłużone (najbardziej wśród wszystkich zwierząt), przyjmując proporcje kości kończyn. W toku naszych badań chcieliśmy porównać przebieg ewolucji tej cechy i porównać go z danymi dostępnymi dla dinozaurów.

W toku badań porównaliśmy kształt kręgów szyjnych siedmiu bazalnych archozauromorfów przy użyciu morfometrii geometrycznej. Porównując wyniki uzyskane dla każdego z taksonów, byliśmy w stanie wyznaczyć podregiony morfologiczne w szyi każdego z nich, i dowiązać do zmian morfologicznych zmiany w ekspresji genów *Hox*. Ponadto, wyznaczaliśmy prawdopodobny przebieg zmian w liczbie kręgów przedkrzyżowych całej grupy pnia Archosauromorpha. Uzyskane wyniki pozwoliły na ustalenie, że ewolucja „długoszyjności” u *Tanystropheus* przebiegała nieanalogicznie względem archozaurów, a ekstremalne wydłużenie ich kręgów spowodowane było ograniczeniami rozwojowymi, które uniemożliwiały zwiększenie liczby kręgów przedkrzyżowych. U tanystrofów maksymalizacja wydłużenia szyi następowała przez „przesunięcie” kręgów grzbietowych do odcinka szyjnego kręgosłupa i włączenie ich do przedniego modułu morfologicznego, który obejmował najdłuższe kręgi. Anatomia szyi *Tanystropheus* stanowi przykład rozwinięcia cechy do zakresu, który znajdował się blisko granic tego, co biologicznie możliwe, pokazując nam, że dane obserwowane współcześnie stanowią jedynie ułamek różnorodności spotykanej wśród wymarłych zwierząt. Ponadto, dane uzyskane w projekcie, obejmujące najwcześniej występujące archozauromorfy, stanowią będą podstawę dla dalszych badań nad ewolucją rozwoju skomplikowanych planów budowy szyi, które zaobserwować możemy u ptaków, nie-ptasich dinozaurów, pterozaurów, etc.

Osiągnięcie #3. Publikacja naukowa Sofii Bakayeva, studentki 6. roku

Osiągnięciem naukowym studentki jest artykuł opublikowany w dobrym czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym (Bakayeva S., Nützel A. & Kaim A. 2024. An elusive ancestry of Neogastropoda: a potential of Maturifusidae, Pseudotrioniidae, and Purpurinidae as the stem groups. *Comptes Rendus Palevol* 23 (31): 481-509) identyfikujący pochodzenie jednej z grup systematycznych ślimaków.

Jedną z zagadek współczesnej paleontologii jest pochodzenie ślimaków z rzędu Neogastropoda; dużej grupy wodnych ślimaków, zarówno słodkowodnych, jak i morskich. W niniejszym artykule porównujemy i omawiamy przedstawicieli trzech wymarłych rodzin, które wcześniej proponowano jako możliwe grupy macierzyste neogastropodów, tj. Maturifusidae Gründel, 2001, Pseudotrioniidae Golikov & Starobogatov, 1987 oraz Purpurinidae Zittel, 1895 i proponujemy nowy przebieg ewolucji dla tej grupy. Ich cechy morfologiczne, zwłaszcza różnice w budowie protoconch, zdecydowanie sugerują, że wszystkie powinny być traktowane jako odrębne kłady. Status taksonomiczny i skład każdej rodziny zostały tutaj poddane przeglądowi i odpowiednio zrewidowane. *Angularia kittli* n. sp. została wprowadzona z karniku (późny trias) formacji St. Cassian (Włochy). Różni się od swoich krewnych bardziej wyraźną ornamentyką osiową, co upodabnia go do *Fossacerithium* Gerasimov, 1992 z okresu jurajskiego. Jednak protoconcha nowego gatunku nie jest znana, dlatego jego pozycja taksonomiczna jest tymczasowa. Proponuje się ewolucyjną linię od najstarszych znanych gatunków purpurinidów z rodzajów *Khetella* Beisel, 1977 i *Cretadmete* Blagovetshenskiy & Shumilkin, 2006 do współczesnych tonnoidów. Wnioskujemy, że w jurze purpurinidy były podzielone na dwie grupy. Jedną z nich, reprezentowaną przez *Khetella*, można uznać za przodka Tonnoidea, natomiast drugą, reprezentowaną przez *Fossacerithium*, można interpretować jako przodka Neogastropoda. Maturifusidae najprawdopodobniej wyginęły bez bezpośrednich potomków. Związek Pseudotrioniidae z linią neogastropodów pozostaje niepewny.

2. nauki biologiczne

Opis osiągnięcia

Osiągnięcie #1. Publikacja doktorantki Beaty Bramorskiej, studentki 4. roku

Osiągnięciem jest publikacja doktorantki w renomowanym czasopiśmie (Bramorska B., Komar E., Maugeri L., Ruczyński I., Żmihorski M. 2024. Socio-economic variables improve accuracy and change spatial predictions in species distribution models. *Science of the Total Environment* 924: 171588).

W publikacji zbadano potencjał i przydatność zmiennych socjo-ekonomicznych w modelowaniu rozmieszczenia gatunków dzikich ssaków w Polsce. Poza czynnikami środowiskowymi sprawdzono znaczenie cech socjo-ekonomicznych lokalnych społeczności ludzkich, takich jak wiek, dochód, sektor pracy, płeć, wykształcenie i charakterystyka wsi, dla wyjaśnienia rozmieszczenia 5 grup ssaków: drapieżników, kopytnych, gryzoni, ryjówek i nietoperzy. Wykazano, że uwzględnienie zmiennych socjo-ekonomicznych w modelu zwiększa jego moc predykcyjną dla >60% gatunków i ogólnie dla większości grup, z wyjątkiem drapieżników. Dla wszystkich gatunków łącznie, wśród 10 predyktorów o najwyższej sile przewidywania, 6 należało do grupy socjo-ekonomicznej, a dla poszczególnych grup, zmienne socjo-ekonomiczne miały podobną moc predykcyjną jak zmienne środowiskowe. Co istotne, przestrzenne przewidywania występowania gatunków uległy zmianom po uwzględnieniu w modelu zmiennych socjo-ekonomicznych. Na podstawie tych wyników wnioskujemy, że dane socjo-ekonomiczne są użytecznymi predyktorami, choć rzadko używanymi, zwiększającymi precyzję przestrzennego przewidywania występowania dzikich ssaków w Polsce. Wyniki wskazują również, na istotne zależności między występowaniem wybranych gatunków a profilami socjo-ekonomicznymi lokalnych społeczności ludzkich, co może mieć zasadnicze znaczenie dla zrozumienia przyczyn zaniku gatunków rzadkich, dla minimalizowania konfliktów i projektowania skuteczniejszych strategii ochrony bioróżnorodności.

Osiągnięcie #2. Publikacja Kathariny Kasper, studentki 4. roku

Osiągnięciem jest artykuł doktorantki opublikowany w prestiżowym czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym (Kuijper D.,

Disserens T., Say-Sallaz E., Kasper K., Szafrńska P., Szewczyk M., Stępiak K., Churski M. 2024. Wolves recolonize novel ecosystems leading to novel interactions. *Journal of Applied Ecology* 61: 906-921).

Artykuł ten analizuje, w jaki sposób wilki szare (*Canis lupus*) ponownie zasiedlają ekosystemy w Europie i Ameryce Północnej, które zostały silnie przekształcone przez działalność człowieka w czasie ich nieobecności. Krajobrazy te znacząco różnią się od naturalnych ekosystemów – zawierają zmienione społeczności drapieżników, przekształconą strukturę roślinności oraz zmodyfikowane relacje drapieżnik–ofiara.

Autorzy twierdzą, że tak zmodyfikowane przez człowieka ekosystemy prowadzą do powstawania nowych, wcześniej niespotykanych interakcji ekologicznych. Oznacza to, że wpływ wilków w tych warunkach może znacznie różnić się od tego, który obserwowano w bardziej nienaruszonych środowiskach. Wilki mogą wchodzić w nowe typy zależności troficznych i oddziaływać na ekosystemy w sposób dotąd nieudokumentowany.

Autorzy wzywają do przemyślenia dotychczasowych pytań badawczych i strategii ochrony przyrody. Zrozumienie tych nowych dynamik oraz kontekstowej zmienności wpływu wilków może pomóc w lepszym zarządzaniu ekologicznym. Powrót wilków do krajobrazów zdominowanych przez człowieka może przynieść unikalne korzyści ekologiczne i społeczne, wynikające z pojawienia się nowych funkcji ekosystemowych.

Osiągnięcie #3. Publikacja doktoranta Michała Walesiaka, studenta 5. roku

Osiągnięciem jest publikacja artykułu naukowego autorstwa doktoranta w renomowanym czasopiśmie: Walesiak M., Mikusiński G., Michielsen R., Żmihorski M. 2024. Salvage logging and subsequent post-windthrow management diminish forest bird communities for two decades. *Journal of Applied Ecology* 61: 2157–2168.

Zarządzanie lasami po zaburzeniach (np. wiatrolomach) jest znane z negatywnego wpływu na bioróżnorodność, jednak większość badań koncentruje się wyłącznie na efektach krótkoterminowych, pomijając długofalowe konsekwencje. Przez 14 lat (od 5 do 19 lat po zaburzeniu) monitorowaliśmy zmiany w społecznościach ptaków na terenach pokłeskowych zarządzanych i niezarządzanych w borze sosnowym strefy umiarkowanej, porównując je do lasów produkcyjnych nieobjętych zaburzeniem. Niezarządzone powierzchnie wiatrolomów konsekwentnie charakteryzowały się najwyższą liczebnością i bogactwem gatunkowym ptaków, utrzymując różnorodność ptaków leśnych porównywalną do lasów niezaburzonych, a jednocześnie stanowiły siedlisko dla wielu gatunków charakterystycznych dla terenów rolniczych. Tereny pokłeskowe zarządzane i niezarządzone podążały odmiennymi ścieżkami sukcesji i przez cały czas trwania badań pozostawały ekologicznie różne – zarówno względem siebie, jak i względem lasów niezaburzonych. Badanie pokazuje, że zaniechanie ingerencji po zaburzeniu prowadzi do powstania unikalnych, zróżnicowanych społeczności ptaków, a naturalne zaburzenia powinny być postrzegane jako niskokosztowa szansa na odtworzenie ekosystemu – pod warunkiem braku interwencji człowieka. Może to mieć szczególne znaczenie w dobie rosnącej częstotliwości zaburzeń związanych ze zmianami klimatycznymi.

ZAŁĄCZNIKI

Adekwatność programu kształcenia oraz indywidualnych planów badawczych do efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK oraz ich realizacja

Lp.	Rodzaj pliku	Nazwa pliku
1	Programy kształcenia w okresie objętym ewaluacją	Ramowy program kształcenia BioPlanet.pdf

Sposób weryfikacji efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK

Lp.	Rodzaj pliku	Nazwa pliku
1	Zasady weryfikacji efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK	ZasadyWeryfikacjiEfektowUczenia_PL.pdf

Kwalifikacje nauczycieli akademickich lub pracowników naukowych prowadzących kształcenie w szkole doktorskiej

Lp.	Rodzaj pliku	Nazwa pliku
1	nauki o Ziemi i środowisku	SylwetkiWykładowcow_Paleobiologia_PL.pdf
2	nauki biologiczne	SylwetkiWykładowcow_Biologia_PL.pdf

Jakość procesu rekrutacji

Lp.	Rodzaj pliku	Nazwa pliku
1	Regulamin szkoły doktorskiej obowiązujący w okresie objętym ewaluacją	RegulaminSzkoły_BioPlanet_2020_Rada
2	Zasady rekrutacji do szkoły doktorskiej obowiązujące w okresie objętym ewaluacją	RegulaminRekrutacjiDoSzkołyDoktorski
3	Składy komisji rekrutacyjnych w okresie objętym ewaluacją z uzasadnieniem tego doboru w kontekście gwarancji i zapewnienia wysokiego standardu rekrutacji	Komisje rekrutacyjne w Szkole Doktorski

Rzetelność przeprowadzenia oceny śródkresowej

Lp.	Rodzaj pliku	Nazwa pliku
1	Akty prawa wewnętrznego opracowane na potrzeby oceny śródkresowej obowiązujące w okresie objętym ewaluacją (np. zasady oraz kryteria oceny)	WytyczneKomisjaSrodokresowa_v4.pdf

OŚWIADCZENIA

- Niniejszym oświadczam, że informacje zawarte w raporcie samooceny są w pełni zgodne ze stanem faktycznym i prawnym
- Niniejszym oświadczam, że informacje zawarte w raporcie samooceny w języku polskim i języku angielskim są ze sobą merytorycznie w pełni tożsame
- Niniejszym oświadczam, że dokumenty stanowiące załączniki do raportu samooceny w języku polskim i języku angielskim są ze sobą merytorycznie w pełni tożsame

Podpis

UPOWAŻNIENIA

Dodane pliki

Upoważnienie M.Nakoneczna-Jałoszyńska.pdf

Upoważnienie P. Chylarecki.pdf

Ramowy Program Kształcenia

w Szkole Doktorskiej BioPlanet

1. W ramach kształcenia w Szkole Doktorskiej BioPlanet doktorant zobowiązany jest do:
 - 1.1. Realizacji indywidualnego planu badawczego uzgodnionego wspólnie z promotorem;
 - 1.2. Uzyskania co najmniej **40 punktów ECTS** uczestnicząc w następujących zajęciach, organizowanych przez szkołę oraz, za zgodą promotora, poza szkołą:
 - wykłady obligatoryjne,
 - wykłady fakultatywne zgodne ze specjalizacją,
 - seminarium doktoranckie,
 - zajęcia specjalizacyjne pod opieką promotora,
 - zajęcia rozwijające umiejętności zawodowe,

a także prowadząc badania naukowe, działalność dydaktyczną i popularyzatorską.

2. **Zajęcia obligatoryjne**
 - 2.1. **Wykłady i ćwiczenia (łącznie 7 p. ECTS)**. Uczestnicy kształcenia zobowiązani są do uczęszczania na zajęcia i zdanie egzaminów z następujących przedmiotów:
 - Biologia ewolucyjna,
 - Ekologia,
 - Statystyka i planowanie eksperymentu,
 - Letnia szkoła ekologii,
 - Podstawy paleobiologii.
 - 2.2. **Seminarium doktoranckie (łącznie 8 p. ECTS)** jest obowiązkowe na wszystkich latach studiów i zakończone co roku zaliczeniem.
 - 2.3. **Pracownia specjalistyczna (łącznie 16 p. ECTS)** obejmująca zajęcia specjalizacyjne pod opieką promotora, ukierunkowane na przygotowanie rozprawy doktorskiej.
 - 2.4. **Zajęcia rozwijające umiejętności zawodowe (łącznie 2 p. ECTS)** obejmują cykl obligatoryjnych wykładów i zajęć warsztatowych, dotyczących zasad właściwego przygotowywania ms do publikacji, doniesień konferencyjnych, zasad etyki zawodowej, wniosków o sfinansowanie projektów do instytucji grantowych, oraz podstaw prowadzenia zajęć dydaktycznych.
3. **Zajęcia fakultatywne**
 - 3.1. **Wykłady, ćwiczenia, seminaria i praktyki terenowe (łącznie 7 p. ECTS)** wybierane są w porozumieniu z promotorem z oferty instytutów współtworzących szkołę, innych placówek PAN i wyższych uczelni:

- Evo-devo w paleontologii,
 - Metody molekularne w biologii,
 - Bioróżnorodność: wzorce i ochrona,
 - Wybrane zagadnienia biologii ssaków,
 - Praktyki terenowe z geologii,
4. Szczegółowa lista wykładów, warsztatów, ćwiczeń, praktyk i innych zajęć organizowanych w Instytutach tworzących szkołę doktorską w danym roku akademickim, wraz z odpowiadającym im wymiarem punktów ECTS, udostępniana jest na stronie internetowej szkoły na co najmniej miesiąc przed rozpoczęciem roku akademickiego.
 5. Realizację programu kształcenia doktorant dokumentuje w indeksie.
 6. Harmonogram kształcenia w postaci tabeli stanowi załącznik 1 do niniejszego ramowego programu kształcenia.

Szkoła nie wypracowała dotąd dokumentu kodyfikującego zasady weryfikacji efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK

Sylwetki wykładowców Szkoły Doktorskiej BioPlanet

Dyscyplina nauki o Ziemi i środowisku

	Prof. dr hab. Michał Kowalewski
ORCID	https://orcid.org/0000-0002-8575-4711
H index (Scopus)	46
ResearchGate	--
Google Scholar	https://scholar.google.com/citations?user=HUfTMk0AAAAJ&hl=en
Nauka Polska	-
Bio	<p>Kowalewski jest paleontologiem o szerokich zainteresowaniach badawczych, łączących nauki biologiczne i geologiczne. Uzyskał tytuł magistra geologii na Uniwersytecie Warszawskim (1990) oraz doktora nauk o Ziemi na Uniwersytecie Arizony (1995). Obecnie jest kuratorem, profesorem i kierownikiem Katedry Paleontologii Bezkręgowców w Muzeum Historii Naturalnej Florydy na Uniwersytecie Florydy. W przeszłości pracował jako dyrektor Narodowej Fundacji Naukowej, zajmując się programami finansowania w dziedzinie geologii osadowej i paleobiologii oraz pionierskich badań w naukach o Ziemi. Na początku swojej kariery Kowalewski pracował jako adiunkt, profesor nadzwyczajny i profesor zwyczajny na Wydziale Nauk o Ziemi Uniwersytetu Virginia Tech oraz jako badacz w Instytucie Paleobiologii Polskiej Akademii Nauk. Kowalewski jest nurkiem naukowym i technicznym, który prowadzi badania w wielu środowiskach morskich i słodkowodnych (łącznie około 600 nurkowań). Kowalewski został wyróżniony za swoje badania wieloma nagrodami i stypendiami, w tym nagrodą Charlesa Schucherta (Towarzystwo Paleontologiczne) (2005) oraz nagrodą UF Research Foundation Professor Award (2024). Jest członkiem Towarzystwa Paleontologicznego (od 2005 r.), Instytutu Studiów Zaawansowanych Uniwersytetu w Bolonii (od 2006 r.) oraz Towarzystwa Geologicznego Ameryki (od 2010 r.). Był stypendystą Fundacji Alexandra von Humboldta (1996-1997, 2003, 2005). Kowalewski był wybitnym prelegentem Towarzystwa Paleontologicznego (2017-2021) oraz pełnił funkcję redaktora naczelnego, redaktora lub współredaktora wielu czasopism naukowych (Paleobiology, Palaios, Extinction, Journal of Taphonomy, Bulletin of the Florida Museum of Natural History, Eastern Paleontologist oraz Revista Española de Paleontología). Przewodniczył Komitetowi Organizacyjnemu 10. Północnoamerykańskiej Konwencji Paleontologicznej oraz Komitetowi Stypendialnemu im. Stephena J. Goulda Towarzystwa Paleontologicznego. Był członkiem Rady Doradczej Bazy Danych Paleobiologicznych. Kowalewski prowadził zajęcia licencjackie i magisterskie z 14 tematów (łącznie 60 kursów) na Uniwersytecie Arizony, Virginia Tech i Uniwersytecie Florydy. Prowadził również 19 międzynarodowych kursów terenowych i warsztatów w Argentynie, Australii, na Bahamach, w Chile, we Włoszech i w Polsce. Kowalewski był mentorem 14 doktorantów, 6 zagranicznych studentów wizytujących, 18 doktorantów i 12 studentów studiów magisterskich (wskaźnik zatrudnienia powyżej 85%).</p> <p>Kowalewski otrzymał liczne granty badawcze i edukacyjne (głównie od Narodowej Fundacji Naukowej Stanów Zjednoczonych) o łącznej wartości ponad 4 milionów dolarów. Opublikował ponad 150 recenzowanych artykułów naukowych o różnorodnej tematyce, w tym 17 artykułów w czasopismach Science, PNAS i Proceedings of the Royal Society (~10% publikacji) oraz liczne</p>

	artykuły w czołowych czasopismach biologicznych i geologicznych (np. Biology Letters, Chemical Geology, Climate Change Biology, Ecology Letters, Geology, Journal of Geology, Paleobiology). Jego badania mają charakter współpracy i obejmują partnerstwa z 252 współautorami z 5 kontynentów. Jego publikacje zostały zacytowane około 10 000 razy, w tym 26 artykułów cytowanych ponad 100 razy, a jego obecny indeks H wynosi 56 (Google Scholar). Jego wkład w rozwijające się dziedziny paleobiologii konserwatorskiej i paleobiologii stratygraficznej został doceniony w podręcznikach.
W BioPlanet	W BioPlanet współprowadzi wykład „Principles of Paleobiology” (2 h)

	Prof. dr hab. Jarosław Stolarski
ORCID	https://orcid.org/0000-0003-0994-6823
H index (Scopus)	34
ResearchGate	https://www.researchgate.net/profile/Jaroslaw-Stolarski
Google Scholar	https://scholar.google.pl/citations?user=ztd-jyAAAAAJ&hl=pl
Nauka Polska	https://ludzie.nauka.gov.pl/ln/profiles/jaros%C5%82aw.stolarski.mRNV13zSyoE
Bio	Jarosław Stolarski jest profesorem nauk o Ziemi w Instytucie Paleobiologii Polskiej Akademii Nauk w Warszawie. Jego interdyscyplinarne badania, prowadzone we współpracy z międzynarodowym zespołem, koncentrują się na powiązaniach między zmianami środowiskowymi, fizjologią organizmów biomineralizujących oraz ich zapisem w sygnaturach biogeochemicznych i charakterystyce krystalograficznej. Badania nad koralowcami oraz różnorodnymi strukturami biomineralnymi doprowadziły do szeregu odkryć, które istotnie zmieniły rozumienie ewolucji koralowców, procesów biomineralizacji oraz kopalnych środowisk morskich. Prace J. Stolarskiego nad filogenezą koralowców radykalnie zmieniły kalibrację czasową dywergencji ich głównych linii ewolucyjnych oraz wykazały ich ewolucyjną odporność na zmiany środowiskowe. Dzięki innowacyjnym metodom badawczym (m.in. badania mikroskopią sił atomowych, znakowania izotopowe szkieletu żyjących koralowców) zaproponował nowy model wzrostu szkieletu koralowców, obecnie powszechnie przyjęty w literaturze. Odkrycia te zakwestionowały utrwalone koncepcje w paleobiologii koralowców i dostarczyły nowych narzędzi do badania zarówno współczesnych, jak i kopalnych ekosystemów koralowych. Do jego najważniejszych osiągnięć należą: odkrycie pierwszego kopalnego koralowca sześciopromiennego o pierwotnym szkielecie kalcytowym, dzisiejszych koralowców o dwumineralnym szkielecie aragonitowo-kalcytowym oraz kopalnych białek w otolitach kopalnych ryb sprzed 14 milionów lat. Jest autorem ponad 100 recenzowanych publikacji naukowych (w tym w Science, Science Advances, PNAS, Nature Communications, Geology, Global Change Biology, Scientific Reports, Acta Biomaterialia), z czego 35 jako autor główny lub korespondencyjny. Jego prace były cytowane 4719 razy, a indeks Hirscha (h-index) wynosi 39 (Google Scholar).
W BioPlanet	W BioPlanet współprowadzi wykład „Principles of Paleobiology” (2h). Ponadto jest promotorem 1 doktoranta

	Prof. dr hab. Łucja Fostowicz-Frelik
ORCID	https://orcid.org/0000-0002-1266-1178
H index (Scopus)	14
ResearchGate	https://www.researchgate.net/profile/ucja_Fostowicz-Frelik
Google Scholar	https://scholar.google.com/citations?user=O0JEF0gAAAAJ&hl=en

Nauka Polska	https://ludzie.nauka.gov.pl/ln/profiles/%C5%82ucja.fostowiczfrelik.MiNZdxLYfC
Bio	<p>Profesor Łucja Fostowicz-Frelik z wykształcenia jest biologiem. Zajmuje się paleobiologią i ewolucją ssaków kopalnych ze szczególnym uwzględnieniem ssaków łożyskowych (w tym kredowych przedstawicieli Eutheria kopalnych oraz współczesnych Euarchontoglires). Interesują ją także morfologia ewolucyjna ssaków, morfologia funkcjonalna szkieletu kończyn i kręgosłupa, przystosowania zębowe, paleohistologia kości i zębów, rekonstrukcja stylu życia, strategii życiowych i przystosowań środowiskowych wymarłych grup ssaków łożyskowych w oparciu o zapis kopalny i studia nad współczesnymi odpowiednikami ekologicznymi.</p> <p>Łucja Fostowicz-Frelik odbyła liczne staże i wyjazdy zagraniczne w tym: staże podoktorskie w Sekcji Paleontologii Kręgowców, Muzeum Historii Naturalnej Carnegiego (Carnegie Museum of Natural History) w Pittsburghu (2008–2009, w ramach programu Kolumb Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej), Wydział Paleontologii Amerykańskiego Muzeum Historii Naturalnej (Division of Paleontology, American Museum of Natural History) w Nowym Yorku (2010–2013, Roosevelt Postdoctoral Fellow), Naukowiec Badawczy (Research Scientist) w Instytucie Paleontologii Kręgowców i Paleoantropologii (Institute of Vertebrate Paleontology and Paleoanthropology (IVPP), Chińskiej Akademii Nauk w Pekinie (2013–2014).</p> <p>Była także wizytującym profesorem nadzwyczajnym w Chińskiej Akademii Nauk w Pekinie (Institute of Vertebrate Paleontology and Paleoanthropology, 2016–2017), w Departamencie Biologii Organizmalnej i Anatomii na Uniwersytecie Chicagowskim (Visiting Professor, Department of Organismal Biology and Anatomy) w USA (2022–2023).</p>
W BioPlanet	W BioPlanet prowadzi zajęcia „Evo-Devo in Paleontology” (15 h) oraz współprowadzi wykład „Principles of Paleobiology” (3h).

	Dr hab. Adam Halamski
ORCID	https://orcid.org/0000-0003-4179-9253
H index (Scopus)	14
ResearchGate	https://www.researchgate.net/profile/Adam-Halamski
Google Scholar	https://scholar.google.com/citations?user=XzyEoekAAAAJ&hl=pl
Nauka Polska	https://ludzie.nauka.gov.pl/ln/profiles/adam.halamski.FXBGHVoOzaK
Bio	<p>Adam T. Halamski jest wybitnym specjalistą od flor kredowych i ramienionogów dewońskich. Uzyskał licencjat z biologii i nauk o Ziemi na Université Paris 6 w 1996, a magisterium z paleontologii na Wydziale Geologii UW w 1999. W r. 2004, po międzynarodowym doktoracie otrzymał stopień doktora w Polsce i w Francji na podstawie rozprawy na temat ramienionogów środkowodewońskich północnej części Gór Świętokrzyskich, napisanej pod kierunkiem A. Balińskiego (Instytut Paleobiologii PAN) i P. Rachebœufa (Université Lyon 1). W 2016 habilitował się na podstawie rozprawy o florach późnokredowych Polski. Zatrudniony w Instytucie Paleobiologii PAN, od 2022 na etacie profesora. Jest zastępcą redaktora <i>Acta Palaeontologica Polonica</i> i członkiem rady redakcyjnej <i>Acta Palaeobotanica</i>. Od 2001 jest członkiem Towarzystwa Linneuszowskiego w Lyonie. Wypromował magistrantkę na WNoZ UŚ, obecnie prowadzi pracę magisterską na UJ. Kierował grantem MNiSW, dwoma grantami NCN i czterema małymi grantami UE (projekt Synthesys).</p> <p>Do głównych osiągnięć A.T. Halamskiego w paleozoologii należy rekonstrukcja ekosystemu środkowodewońskiego z obszaru obecnych Gór Świętokrzyskich. Był to projekt, przy którym współpracowały 32 osoby z pięciu krajów, a jego</p>

	<p>wyniki opublikowano jako dwuczęściowy numer specjalny <i>Annales Societatis Geologorum Poloniae</i>. Halamski koordynował pracę specjalistów z różnych dziedzin nauk o Ziemi (geofizyka, geochemia, stratygrafia, paleozoologia wielu grup i mikropaleobotanika), współprowadził prace terenowe i zajął się szczególnie ramienionogami (najliczniejsza grupa, 68 gat.). Ponadto Halamski opracował fauny środkowodewońskie z subsaharyj-skiej części Maroka. Opisał liczne nowe taksony ramienionogów (w tym nowy podrząd).</p> <p>Głównym osiągnięciem A.T. Halamskiego w paleobotanice jest przeprowadzenie rewizji flor późnokredowych Polski, co obejmowało prace terenowe, przegląd historycznych kolekcji, opracowanie nowej metodologii odpowiedniej dla źle zachowanej makroflory, opis taksonomiczny oraz rekonstrukcję roślinności na podstawie makro-, mezo- i mikroflory. Program badawczy objął wszystkie flory późnokredowe Polski (Roz-tocze, Sudety, Dolny Śląsk) i został zakończony w 13 lat po sformułowaniu jego założeń.</p>
W BioPlanet	W BioPlanet prowadzi zajęcia „Mechanizmy ewolucji” (15 h), współprowadzi wykład „Principles of Paleobiology” (2 h).

	Dr hab. Barbara Kremer prof. IP PAN
ORCID	https://orcid.org/0000-0002-0464-1265
H index (Scopus)	21
ResearchGate	https://www.researchgate.net/profile/Barbara-Kremer
Google Scholar	https://scholar.google.com/citations?user=JuphYlgAAAAJ&hl=en
Nauka Polska	https://ludzie.nauka.gov.pl/ln/profiles/barbara.kremer.J8lGzVV3CC3 (dane niepełne)
Bio	<p>Dr hab. Barbara Kremer profesor IP PAN jest geologiem z wykształcenia i liderem grupy badawczej Biosedymentologia. Jest specjalistą od badań mikrobialitów (osadów powstających przy udziale mikroorganizmów); zajmuje się badaniem wczesnych śladów życia na Ziemi, które poszukuje w skałach archaiku w Afryce Południowej. Innym ważnym tematem jej pracy naukowej są środowiska sedymentacji skał krzemionkowych (tzw. czertów), w których zachowane są szczątki mikroorganizmów, w szczególności syluru i dewonu oraz archaiku. Jej badania koncentrują się na interakcjach biochemicznych między mikroorganizmami a ich środowiskiem, oraz na wpływie mikroorganizmów na środowisko na przestrzeni czasu geologicznego. Jej badania wykazały, że rola sinic w asymilacji i akumulacji węgla w dawnych morskich ekosystemach bentosowych była znacznie większa niż dotychczas sądzono. Wyniki jej pracy przyczyniają się do zrozumienia środowisk depozycji oraz ewolucji wczesnych form życia na Ziemi i, potencjalnie, na innych planetach.</p> <p>Prof. B. Kremer była kierownikiem trzech grantów i wykonawcą w kilkunastu innych. Przebywała dwukrotnie na stypendium Humboldta (w 2008–2009 r. w Monachium i 2010 r. w Darmstadt). Organizowała i prowadziła międzynarodowe ekspedycje naukowe w Afryce Południowej (dwukrotnie) i w Meksyku. Była stypendystką w grantie subsudium profesorskie Fundacji na rzecz Nauki Polskiej w latach 2003–2006. W latach 2010–2012 realizowała grant Fundacji na rzecz Nauki Polskiej współfinansowany ze środków Unii Europejskiej (FNP Program Homing Plus). Trzykrotnie odbyła zagraniczne staże naukowe post-doc (Niemcy i Francja). Była stypendystką w grantie European Science Foundation. W latach 2016–2024 kierowała Zakładem Paleobiologii Środowiskowej w IP PAN. Od roku 2014 do 2023 była w Instytucie Paleobiologii kierownikiem Międzynarodowej Szkoły Doktorskiej Nauk Biologicznych (współtworzonej z MiIZ PAN). Od roku 2024 jest liderem grupy badawczej w</p>

	<p>Instytucie Paleobiologii PAN oraz pełni funkcję koordynatora w Szkole Doktorskiej BioPlanet (od początku jej utworzenia). Od 2024 r. jest członkiem dwóch akcji COST, z czego w jednej działa jako członek zarządu akcji (Management Committee). Wypromowała jako promotor i promotor pomocniczy trzech doktorantów i trzech magistrantów.</p>
W BioPlanet	<p>W BioPlanet współprowadzi wykład „Principles of Paleobiology” (4 h), “Doctoral Seminar” (30 h), and “One day geological trip to Owadów” (8 h)</p>

Sylwetki wykładowców w Szkole Doktorskiej BioPlanet

Dyscyplina nauki biologiczne

	Prof. dr hab. Bogumiła Jędrzejewska
ORCID	< https://orcid.org/0000-0002-9652-0953 >
H index (Scopus)	61
ResearchGate	< https://www.researchgate.net/profile/Bogumila-Jedrzejewska >
Google Scholar	< https://scholar.google.com/citations?hl=pl&user=zkcdbVEAAAAJ >
Nauka Polska	< https://ludzie.nauka.gov.pl/ln/profiles/bogumi%C5%82a.i%C4%99drzejewska.A4bjCeNSjBH >
Bio	Bogumiła Jędrzejewska jest profesorem nauk biologicznych i pracownikiem naukowym Instytutu Biologii Ssaków Polskiej Akademii Nauk w Białowieży. Od blisko 40 lat prowadzi badania w Puszczy Białowieskiej dotyczące przede wszystkim ekologii ssaków drapieżnych, a także relacji między różnymi poziomami troficznymi ekosystemu lasu naturalnego. Na przestrzeni ostatnich kilkudziesięciu lat profesor Jędrzejewska prowadziła badania między innymi dotyczące składu pokarmu i sposobu żerowania drapieżnych ssaków i ptaków, użytkowania przestrzeni przez różne gatunki dużych ssaków z wykorzystaniem radiotelemetrii, dynamiki populacji gryzoni leśnych w odpowiedzi na cykle nasienne drzew oraz biogeograficznych wzorców i ekologicznej łączności populacji wybranych gatunków ssaków w Palearktyce. Bogumiła Jędrzejewska zajmuje się ponadto historią Puszczy Białowieskiej i zmieniającymi się na przestrzeni wieków wzorcami użytkowania tego lasu przez człowieka i reżimami ochronnymi. Jest od lat zaangażowana w ochronę Puszczy Białowieskiej.
W BioPlanet	W BioPlanet prowadzi zajęcia „Warsztat naukowca” (16 h)

	Dr hab. Dries Kuijper
ORCID	< https://orcid.org/0000-0002-0324-5893 >
H index (Scopus)	32
ResearchGate	< https://www.researchgate.net/profile/Dpj-Kuijper >
Google Scholar	< https://scholar.google.com/citations?hl=pl&user=lyuunjsAAAAJ >
Nauka Polska	< https://ludzie.nauka.gov.pl/ln/profiles/dries.kuijper.rD0jDXFrGLH >
Bio	Dries Kuijper jest doktorem habilitowanym nauk biologicznych i profesorem Instytutu Biologii Ssaków Polskiej Akademii Nauk w Białowieży. Od blisko 20 lat prowadzi badania dotyczące ekologii wilka w Puszczy Białowieskiej oraz relacji między tym gatunkiem, a populacjami jego ofiar, głównie jeleniem szlachetnym. Profesor Kuijper zajmuje się konsekwencjami obecności drapieżników w ekosystemie lasu naturalnego dla liczebności, rozmieszczenia i behawioru ssaków kopytnych, które są jego ofiarami, a także wpływu tych ssaków kopytnych dla zróżnicowania i intensywności wzrostu gatunków drzewiastych w Puszczy Białowieskiej. Dries Kuijper prowadzi też badania dotyczące wpływu obecności człowieka na użytkowanie przestrzeni przez duże ssaki w różnych konfiguracjach krajobrazu i historii użytkowania ekosystemu leśnego.
W BioPlanet	W BioPlanet jest koordynatorem bloku zajęć „Letnia Szkoła Ekologii”. Ponadto jest promotorem 1 doktoranta

	Dr hab. Michał Żmihorski
ORCID	< https://orcid.org/0000-0001-5137-1635 >
H index (Scopus)	32
ResearchGate	< https://www.researchgate.net/profile/Michal-Zmihorski >
Google Scholar	< https://scholar.google.com/citations?hl=pl&user=hpVEij4AAAAJ >
Nauka Polska	< https://ludzie.nauka.gov.pl/ln/profiles/micha%C5%82.%C5%BCmihorski.XC2Dv5IUW >
Bio	<p>Michał Żmihorski jest doktorem habilitowanym nauk biologicznych oraz profesorem Instytutu Biologii Ssaków PAN w Białowieży, jest członkiem Państwowej Rady Ochrony Przyrody i Komitetu Biologii Środowiskowej i Ewolucyjnej PAN. M. Żmihorski zajmuje się ekologią ekosystemów lądowych, w tym przede wszystkim zagadnieniami związanymi z ochroną kręgowców (głównie ptaków i ssaków) w ekosystemach podlegających zróżnicowanej antropopresji. Prowadzi badania dotyczące m.in. wpływu zaburzeń ekosystemów leśnych, zarówno antropogenicznych, związanych z gospodarczym użytkowaniem lasu, jak i naturalnych, wynikających z dynamiki ekosystemów, na bioróżnorodność. Michał Żmihorski zajmuje się również zaawansowanymi metodami statystycznymi w analizie danych biologicznych i monitoringu środowiska, w swoich badaniach wykorzystuje m.in. modele addytywne i analizę różnorodności biologicznej. Aktywnie uczestniczy w działaniach na rzecz ochrony miejsc przyrodniczo cennych w Polsce, w tym przede wszystkim Puszczy Białowieskiej. Mieszka w Białowieży, od 2022 roku pełni funkcję dyrektora Instytutu Biologii Ssaków Polskiej Akademii Nauk.</p>
W BioPlanet	W BioPlanet prowadzi zajęcia „Statystyka i planowanie eksperymentu” (15 h). Ponadto jest promotorem 3 doktorantów

	Dr hab. Tomasz Borowik
ORCID	https://orcid.org/0000-0003-0321-8200
H index (Scopus)	26
ResearchGate	< https://www.researchgate.net/profile/Tomasz-Borowik-2 >
Google Scholar	< https://scholar.google.com/citations?hl=pl&user=7QiGOTAAAAAJ >
Nauka Polska	< https://ludzie.nauka.gov.pl/ln/profiles/tomasz.borowik.KnJEnVoWRBs >
Bio	<p>Moje badania koncentrują się na ekologii przestrzennej, wybiórczości środowiskowej oraz adaptacjach behawioralnych dużych roślinożerców, w szczególności łosia (<i>Alces alces</i>), w ekosystemach lasów strefy umiarkowanej. W moich badaniach łączę dane o wysokiej rozdzielczości dotyczące przemieszczania się zwierząt ze zmiennymi krajobrazowymi i klimatycznymi, aby zrozumieć, w jaki sposób dostosowują one swoje strategie użytkowania przestrzeni w różnych skalach czasowych — od rytmu dobowego po zmienność sezonową. Głównym motywem moich badań jest ekologiczna elastyczność dużych ssaków w odpowiedzi na heterogeniczność środowiska, presję ze strony człowieka oraz stresory klimatyczne. Drugim ważnym obszarem zainteresowań jest ekologia żerowania, obejmująca m.in. to, jak roślinożercy wybierają miejsca żerowe w pofragmentowanym krajobrazie oraz jak dostępność zasobów, ryzyko i struktura siedlisk wpływają na ich poruszanie się i zachowania pokarmowe. Moje badania obejmują również szersze implikacje strategii przestrzennych i żerowych zwierząt dla planowania działań ochronnych, kolizji ze środkami transportu oraz zarządzania obszarami chronionymi. Kierownik 1 grantu Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, wykonawca w 2 kolejnych.</p>

W BioPlanet	W BioPlanet prowadzi zajęcia „Statystyka i planowanie eksperymentu” (15 h). Ponadto jest promotorem 1 doktoranta
-------------	--

	Prof. dr hab. Marcin Jan Kamiński
ORCID	< https://orcid.org/0000-0002-2915-0614 >
H index (Scopus)	15
ResearchGate	< https://www.researchgate.net/profile/Marcin-Kaminski-2 >
Google Scholar	< https://scholar.google.com/citations?hl=pl&user=IE9ITE4AAAAJ >
Nauka Polska	< https://ludzie.nauka.gov.pl/ln/profiles/marcin.kami%C5%84ski.q4T0eHMWkQC >
Bio	<p>Moje główne zainteresowania naukowe koncentrują się na filogenetyce i ewolucji chrząszczy. W ciągu ostatnich 14 lat prowadzone przeze mnie badania odegrały istotną rolę w wyjaśnianiu relacji ewolucyjnych w obrębie rodziny mącznikowatych (Tenebrionidae). Przykładem jest wyodrębnienie podrodziny <i>Blaptinae</i> – globalnej radiacji obejmującej ponad 280 rodzajów i 4 000 gatunków – odkrycie ponad 80 wcześniej nieopisanych gatunków oraz opracowanie scenariusza biogeograficznego wyjaśniającego genezę europejsko-afrykańskiej dysjunkcji amfitropikalnej w obrębie plemienia Dendarini. Ponadto brałem udział w pionierskich projektach badawczych z zakresu biologii rozwoju, anatomii funkcjonalnej oraz rekonstrukcji antycznego DNA owadów. W rezultacie opublikowałem ponad 70 recenzowanych artykułów naukowych w czasopismach takich jak <i>Cladistics</i>, <i>Insect Systematics and Diversity</i>, <i>Journal of Biogeography</i>, <i>Scientific Reports</i>, <i>Systematic Entomology</i> oraz <i>Zoological Journal of the Linnean Society</i>. Mój dorobek publikacyjny odzwierciedla międzynarodowy charakter prowadzonych badań. Do tej pory miałem przyjemność kierować pracami badawczymi zespołów z Belgii, Kanady, Chin, Czech, Francji, Niemiec, Włoch, Hiszpanii, RPA, Wielkiej Brytanii oraz USA. Dodatkowo, dzięki zaangażowaniu we współpracę dydaktyczno-naukową, opublikowałem 18 artykułów we współautorstwie ze studentami, których byłem opiekunem naukowym.</p> <p>Moje doświadczenie akademickie obejmuje dwa roczne staże podoktorskie w Stanach Zjednoczonych – na Northern Arizona University (NAU) oraz Purdue University (zaliczanym do grona 100 najlepszych uczelni świata). Wypracowany na przestrzeni całej kariery warsztat badawczy oraz konsekwentna współpraca międzynarodowa umożliwiły mi skuteczne pozyskiwanie środków zewnętrznych zarówno w Unii Europejskiej, jak i w USA. Do tej pory otrzymałem dwa granty Narodowego Centrum Nauki (SONATA i OPUS, o łącznej wartości ponad 1 350 000 PLN), trzy granty Komisji Europejskiej (SYNTHESYS), a także dodatkowe finansowanie z University of Illinois (Small Grants for Beetle Nomenclature) oraz międzynarodowego towarzystwa naukowego The Coleopterist Society (Ross Taylor and Joyce Rockenbach Bell Research Grant). W uznaniu moich osiągnięć naukowych zostałem laureatem Stypendium dla Wybitnych Młodych Naukowców przyznawanego przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, a także Nagrody im. Jeana Théodore’a Lacordaire’a za wybitną publikację opartą na rozprawie doktorskiej (przyznawanej przez The Coleopterist Society). W 2023 roku otrzymałem tytuł profesora nadany przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.</p>
W BioPlanet	W BioPlanet prowadzi zajęcia „Taxonomy and Biodiversity” (15 h). Ponadto jest promotorem 1 doktoranta

Regulamin Szkoły Doktorskiej BioPlanet

§ 1

Szkołę Doktorską BioPlanet, zwaną dalej „szkołą doktorską”, prowadzą wspólnie następujące jednostki Polskiej Akademii Nauk: Muzeum i Instytut Zoologii, Instytut Paleobiologii, Instytut Biologii Ssaków oraz Instytut Parazytologii, zwane dalej „instytutami”, na podstawie umowy o utworzeniu Szkoły Doktorskiej BioPlanet. „Instytutem koordynującym” jest instytut odpowiedzialny za wprowadzanie danych do systemu POL-on oraz upoważniony do otrzymania środków finansowych na wspólne kształcenie w szkole doktorskiej i zarządzania nimi. Regulamin niniejszy określa organizację i tok kształcenia w szkole doktorskiej oraz prawa i obowiązki doktorantów, promotorów i koordynatorów kierujących szkołą doktorską na poziomie instytutów, zwanych dalej „koordynatorami”.

§ 2

Podstawy prawne

Szkoła doktorska działa na podstawie przepisów:

- 1) ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (tj. Dz. U. z 2018 r., poz. 1475 z późn.zm.);
- 2) ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. poz. 1668 z późn. zm.) – zwanej dalej „ustawą”;
- 3) ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. poz. 1669 z późn. zm.);
- 4) umowy o utworzeniu Szkoły Doktorskiej BioPlanet zawartej pomiędzy instytutami;
- 5) statutów instytutów;
- 6) niniejszego regulaminu;
- 7) innych obowiązujących przepisów prawa.

§ 3

Struktura szkoły

Organami szkoły doktorskiej są:

- 1) kierownik;
- 2) koordynatorzy;
- 3) rada szkoły;
- 4) komisje rekrutacyjne;
- 5) komisje ds. oceny śródkresowej.

§ 4

Kształcenie w szkole doktorskiej

1. Szkoła doktorska kształci kandydatów do uzyskania stopnia naukowego doktora w następujących dyscyplinach: nauki o Ziemi i środowisku oraz nauki biologiczne.
2. Kształcenie doktorantów trwa osiem semestrów.
3. Rok akademicki trwa od 1 października do 30 września następnego roku.
4. W zależności od terminu przeprowadzenia rekrutacji we współtworzących szkołę instytutach przyjęcie do szkoły doktorskiej na dany rok akademicki może nastąpić najwcześniej w dniu jego rozpoczęcia lub później, w jego trakcie, ale nie później niż 31 marca.
5. Kształcenie doktoranta w szkole doktorskiej kończy się złożeniem rozprawy doktorskiej zaakceptowanej przez promotora/promotorów.

§ 5

Warunki i tryb rekrutacji do szkoły doktorskiej, w tym tryb powołania i funkcjonowania komisji rekrutacyjnych, określa regulamin rekrutacji do szkoły doktorskiej BioPlanet.

§ 6

1. Ramowy program kształcenia w szkole doktorskiej określa charakter i wymiar zajęć dydaktycznych dla doktorantów.
2. Ramowy program kształcenia podawany jest do publicznej wiadomości za pośrednictwem Biuletynów Informacji Publicznej instytutów oraz strony internetowej szkoły doktorskiej co najmniej na pięć miesięcy przed rozpoczęciem rekrutacji do szkoły doktorskiej na dany rok akademicki.
3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach na wniosek doktoranta, koordynator może wyrazić zgodę na indywidualny tok kształcenia.
4. Efekty uczenia się weryfikowane są na podstawie zaliczeń przedmiotów w formie egzaminów pisemnych, egzaminów ustnych, referatów, opracowań pisemnych lub obecności na zajęciach. Forma zaliczeń określona jest w sylabusie przedmiotu.
5. Zaliczenia mogą być oceniane według następującej skali ocen:

2 – ocena niedostateczna (brak zaliczenia),
3 – ocena dostateczna,
3,5 – ocena dostateczna plus,
4 – ocena dobra,
4,5 – ocena dobra plus,
5 – ocena bardzo dobra,

bądź bez oceny – jako zaliczenie („zal.”).
6. Doktorantowi przysługuje prawo do egzaminu poprawkowego.
7. Za realizację zajęć i innych zadań objętych programem doktorantowi przyznawane są punkty zgodnie z Europejskim Systemem Transferu i Akumulacji Punktów (ECTS).
8. Rok kształcenia zaliczany jest przez kierownika szkoły. Warunkiem zaliczenia doktorantowi roku kształcenia w szkole doktorskiej jest uzyskanie pozytywnej oceny z egzaminów bądź zaliczenia z przedmiotów obowiązkowych przewidzianych w ustalonym z promotorem/promotorami na dany rok akademicki programie, zaliczenie seminarium doktoranckiego oraz uzyskanie pozytywnej oceny ze sprawozdania z działalności naukowej uwzględniającego postępy w przygotowaniu rozprawy doktorskiej.

9. Doktorant może zostać, na swój wniosek, warunkowo dopuszczony przez kierownika do kontynuacji kształcenia w następnym roku akademickim w przypadku braku zaliczenia jednego z przedmiotów obowiązkowych przewidzianych w bieżącym roku akademickim.
10. W przypadku warunkowego dopuszczenia do kształcenia w danym roku akademickim, doktorant zobowiązany jest do uzupełnienia warunku niespełnionego w poprzednim roku, czyli zaliczenia zaległego przedmiotu obowiązkowego.
11. Doktorant nie może powtarzać roku.
12. Doktorant zobowiązany jest przedstawić na zakończenie drugiego roku publikację w recenzowanym czasopiśmie o zasięgu co najmniej krajowym.
13. Realizacja indywidualnego planu badawczego przez doktoranta podlega ocenie śródkresowej w połowie okresu kształcenia, zgodnie z art. 202 ustawy. Ocenę śródkresową przeprowadza komisja powołana w trakcie czwartego semestru przez dyrektora instytutu, który wyłonił doktoranta w toku rekrutacji.
14. Podstawą oceny śródkresowej jest pisemne sprawozdanie z wykonania indywidualnego planu badawczego zaopiniowane przez promotora/promotorów oraz rozmowa komisji z doktorantem. Sprawozdanie wraz z opinią promotora/promotorów składane jest koordynatorowi do 30 czerwca drugiego roku kształcenia.
15. Ocenę śródkresową przeprowadza się do 30 września drugiego roku kształcenia.
16. Ocena śródkresowa kończy się wynikiem pozytywnym albo negatywnym. Wynik oceny wraz z uzasadnieniem jest jawny.
17. Przebieg kształcenia doktoranta dokumentowany jest zgodnie z Załącznikiem 1 do niniejszego Regulaminu.
18. Kształcenie w szkole kończy się złożeniem rozprawy zaakceptowanej przez promotora.
19. Osoba, która nie ukończyła szkoły doktorskiej może, na pisemny wniosek, otrzymać zaświadczenie o przebiegu kształcenia w szkole doktorskiej.

§ 7

1. Nadzór nad przebiegiem kształcenia w szkole doktorskiej sprawują rady naukowe instytutów tworzących szkołę.
2. Rada naukowa każdego instytutu w szczególności:
 - 1) opiniuje, na wniosek dyrektora instytutu, kandydata na koordynatora szkoły doktorskiej w danym instytucie;
 - 2) opiniuje na wniosek dyrektora instytutu kandydata na promotora i promotora pomocniczego.
3. Rady naukowe instytutów tworzących szkołę uchwalają:
 - 1) regulamin szkoły doktorskiej;
 - 2) regulamin rekrutacji do szkoły doktorskiej;
 - 3) ramowy program kształcenia.

§ 8

Koordynatorzy

1. Na poziomie instytutu szkołą doktorską kieruje koordynator powołany przez dyrektora instytutu po uzyskaniu pozytywnych opinii rady naukowej instytutu oraz uzgodnienia właściwego organu samorządu doktorantów.
2. Koordynatorem może być osoba posiadająca tytuł profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego albo uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego.
3. Dyrektor instytutu zwraca się do właściwego organu samorządu doktorantów z wnioskiem o uzgodnienie kandydata na koordynatora.
4. Niezajęcie stanowiska przez właściwy organ samorządu doktorantów w terminie 14 dni uważa się za wyrażenie zgody na przedstawioną kandydaturę koordynatora.

5. Koordynatora odwołuje dyrektor instytutu po zasięgnięciu opinii rady naukowej i właściwego organu samorządu doktorantów.
6. Rada naukowa instytutu lub organ właściwy samorządu doktorantów może złożyć wniosek o odwołanie koordynatora do dyrektora instytutu.
7. Dyrektor instytutu zwraca się do właściwego organu samorządu doktorantów oraz do rady naukowej z wnioskiem o wyrażenie opinii o odwołaniu koordynatora w terminie co najmniej 14 dni od dnia otrzymania tego wniosku, ale nie dłużej niż do najbliższego posiedzenia rady naukowej instytutu po upływie terminu 14 dni.
8. Kierownika szkoły, którym jest koordynator z instytutu koordynującego, powołują w porozumieniu dyrektorzy instytutów współtworzących szkołę doktorską.
9. Kierownika szkoły odwołują dyrektorzy instytutów. Przepisy 6-9 stosuje się odpowiednio.

§ 9

Zadania kierownika szkoły i koordynatorów

1. Kierownik szkoły:
 - 1) nadzoruje organizację i prawidłowość przeprowadzania zajęć dydaktycznych oraz nadzoruje i koordynuje tok kształcenia w szkole;
 - 2) zalicza doktorantom kolejne lata kształcenia w szkole doktorskiej, po uzyskaniu opinii koordynatora;
 - 3) przedłuża, w uzasadnionych indywidualnych przypadkach, termin złożenia rozprawy doktorskiej, biorąc pod uwagę okresowe sprawozdania doktoranta i oceny promotora/promotorów, łącznie nie dłużej niż o 2 lata;
 - 4) organizuje realizację ramowego programu kształcenia;
 - 5) informuje doktorantów o wynikach corocznej oceny postępów ich prac i zaliczeniu lub braku zaliczenia roku kształcenia w szkole doktorskiej;
 - 6) organizuje i prowadzi seminaria doktoranckie, na których doktoranci m.in. przedstawiają postępy w realizacji badań;
 - 7) składa corocznie radzie szkoły sprawozdanie z działalności szkoły.
2. Koordynator:
 - 1) ogłasza nabór do szkoły doktorskiej, z upoważnienia dyrektora wykonuje postępowanie rekrutacyjne w formie konkursu, przewodnicząc komisji rekrutacyjnej, przedkłada dyrektorowi instytutu wyniki postępowania rekrutacyjnego, ze wskazaniem promotorów i uzgodnionej z nimi problematyki prac doktorskich;
 - 2) proponuje radzie naukowej instytutu do zaopiniowania promotora/promotorów oraz promotora/promotorów pomocniczych doktoranta po uzyskaniu zgody kandydata/kandydatów na promotora/promotorów w ciągu trzech miesięcy od podjęcia kształcenia;
 - 3) czuwa nad przestrzeganiem regulaminu szkoły doktorskiej oraz nad realizacją ramowego programu kształcenia;
 - 4) dokonuje corocznej oceny realizacji programu kształcenia, stanu zaawansowania badań naukowych i postępu prac w przygotowaniu rozprawy doktorskiej poprzez kontrolę do 30 września okresowych sprawozdań składanych przez doktorantów oraz ocen ich postępów składanych przez promotorów;
 - 5) raz w roku przedstawia radzie naukowej instytutu sprawozdanie z realizacji programu kształcenia w szkole doktorskiej;
 - 6) przekazuje kierownikowi szkoły roczne sprawozdania doktorantów.

§ 10

Rada szkoły

1. Rada szkoły kształtuje program nauczania i nadzoruje funkcjonowanie szkoły doktorskiej w zakresie dydaktycznym i naukowym.
2. W skład dziewięcioosobowej rady szkoły wchodzi koordynatorzy szkoły, po jednym przedstawicielu rad naukowych jednostek współpracujących i przedstawiciel doktorantów.
3. Do zadań rady szkoły należy w szczególności wnioskowanie i opracowywanie zmian w regulaminie rekrutacji, w ramowym programie kształcenia oraz w regulaminie szkoły, a także opiniowanie sprawozdań kierownika szkoły.
4. Rada szkoły przed ogłoszeniem rekrutacji zatwierdza corocznie limit miejsc dostępnych w ramach naboru do szkoły.
5. Rada szkoły składa corocznie sprawozdanie z działalności szkoły radom naukowym instytutów.
6. Przewodniczącym rady szkoły jest kierownik szkoły doktorskiej, który zwołuje posiedzenia rady szkoły i kieruje jej obradami. Kierownik szkoły zwołuje posiedzenia rady szkoły również na wniosek przedstawicieli nie mniej niż dwóch instytutów.

§ 11

Przedłużanie i zawieszanie kształcenia

1. Kierownik szkoły doktorskiej, na pisemny wniosek doktoranta, może przedłużyć termin złożenia rozprawy doktorskiej w przypadkach uzasadnionych koniecznością prowadzenia długotrwałych badań naukowych niezbędnych do przygotowania rozprawy doktorskiej, łącznie nie dłużej niż o 2 lata. Przedłużenie możliwe jest pod warunkiem, że doktorant jest autorem lub współautorem (koordynator może poprosić o udokumentowanie wkładu doktoranta oświadczeniami współautorów) co najmniej jednego recenzowanego artykułu opublikowanego w czasopiśmie naukowym indeksowanym w bazie *Journal Citation Reports*. Wkład doktoranta w publikowane artykuły musi ściśle wiązać się z dyscypliną naukową reprezentowaną przez Instytut.
2. Kierownik, na wniosek doktoranta, może zawiesić kształcenie w szkole doktorskiej w przypadku czasowej niezdolności do realizacji programu kształcenia lub indywidualnego programu badawczego spowodowanej:
 - 1) chorobą doktoranta;
 - 2) koniecznością sprawowania osobistej opieki nad chorym członkiem rodziny;
 - 3) koniecznością sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem do czwartego roku życia lub dzieckiem posiadającym orzeczenie o niepełnosprawności;
 - 4) innymi odpowiednio uzasadnionymi okolicznościami,– łącznie nie dłużej niż na rok.
3. Kierownik, na wniosek doktoranta, dodatkowo zawiesza kształcenie w szkole doktorskiej na okres odpowiadający czasowi trwania urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu ojcowskiego oraz urlopu rodzicielskiego, określonych w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 917, z późn. zm.).
4. Wniosek o przedłużenie, o którym mowa w ust. 1, należy złożyć do kierownika szkoły doktorskiej na co najmniej 30 dni przed zakończeniem ostatniego semestru kształcenia. Kierownik jest zobowiązany wydać decyzję o przedłużeniu w ciągu 21 dni od otrzymania wniosku. Wniosek o zawieszenie składany jest w trybie ciągłym i bezzwłocznie rozpatrywany.
5. Wniosek o przedłużenie lub zawieszenie kształcenia w szkole doktorskiej zawiera:

- 1) dane doktoranta: imię, nazwisko, numer PESEL, a w przypadku jego braku – numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz wskazanie roku kształcenia w szkole doktorskiej;
 - 2) uzasadnienie;
 - 3) opinię promotora/promotorów;
 - 4) zaktualizowany indywidualny plan badawczy.
6. Do wniosku o przedłużenie lub zawieszenie kształcenia w szkole doktorskiej, o których mowa w ust. 1 – 3, doktorant dołącza dokumenty potwierdzające zaistnienie przesłanek opisanych w wymienionych ustępach.

§ 12

Promotorzy

1. Doktorant kształci się w szkole doktorskiej pod kierunkiem promotora/promotorów.
2. Promotorem może być pracownik naukowy instytutu, posiadający tytuł profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego w zakresie dyscypliny naukowej reprezentowanej przez instytut, lub uprawnienia równoważne, z zastrzeżeniem art. 190 ust. 6 ustawy, oraz aktualny dorobek naukowy opublikowany w okresie ostatnich 5 lat.
3. Promotora/promotorów oraz promotora/pomocniczego powołuje dyrektor instytutu który wyłonił doktoranta w toku rekrutacji po zasięgnięciu opinii koordynatora, kierując się opinią rady naukowej instytutu oraz listą potencjalnych promotorów i proponowanej tematyki pracy badawczej ogłaszanej przy rekrutacji kandydatów do szkoły doktorskiej .
4. Promotor, działając zgodnie z ramowym programem kształcenia:
 - 1) uzgadnia z doktorantem indywidualny plan badawczy w ciągu 12 miesięcy od podjęcia kształcenia oraz szczegółowy program kształcenia na każdy kolejny rok kształcenia w szkole doktorskiej;
 - 2) wprowadza doktoranta w tematykę rozprawy oraz w odpowiednie metody i techniki badawcze;
 - 3) ustala tok kształcenia i samokształcenia doktoranta w zakresie merytorycznym i kontroluje jego przebieg;
 - 4) pomaga doktorantowi w uzyskaniu środków niezbędnych do przygotowania rozprawy doktorskiej (projekty badawcze, finansowanie ze środków subwencji, inne źródła);
 - 5) czuwa nad postępem prac doktoranta i prezentacją wyników;
 - 6) przedkłada koordynatorowi ocenę postępów badań naukowych i realizacji programu kształcenia doktoranta do 30 czerwca każdego roku akademickiego;
 - 7) opiniuje podanie doktoranta o przedłużenie terminu złożenia rozprawy doktorskiej w przypadku określonym w § 11 ust. 1;
 - 8) uczyńcza na seminaria doktoranckie, na których jej/jego doktorant wygłasza referaty.
5. W uzasadnionych przypadkach doktorant, w porozumieniu z promotorem/promotorami, może wystąpić do koordynatora z wnioskiem o zmianę tematyki badań doktoranckich i indywidualnego planu badawczego. Wniosek musi zawierać uzasadnienie i należy złożyć go przed terminem oceny śródkresowej.
6. Dyrektor instytutu może odwołać promotora na wniosek koordynatora lub doktoranta. Wniosek musi zawierać uzasadnienie. Promotorowi przysługuje prawo do odwołania się od decyzji dyrektora do rady naukowej instytutu. W przypadku zmiany promotora, promotorów lub promotora pomocniczego, nowy promotor powoływany jest przez dyrektora instytutu po uzyskaniu zgody kandydata na promotora.

§ 13

Uprawnienia i obowiązki doktorantów

Doktorant jest uprawniony do:

- 1) uczestnictwa w życiu naukowym instytutów tworzących szkołę doktorską;
- 2) korzystania z biblioteki, czytelni i dostępu do cyfrowych zasobów baz danych instytutów tworzących szkołę doktorską;
- 3) otrzymywania stypendium doktoranckiego na zasadach regulowanych ustawą;
- 4) przedłużania i zawieszania terminu złożenia rozprawy doktorskiej na zasadach określonych w niniejszym regulaminie;
- 5) korzystania z przerwy wypoczynkowej w wymiarze nieprzekraczającym 8 tygodni rocznie. Wniosek o przerwę zaopiniowany przez promotora doktorant składa do koordynatora;
- 6) odbywania staży naukowych i prowadzenia badań w innych krajowych i zagranicznych ośrodkach naukowych, za zgodą koordynatora, po pozytywnym zaopiniowaniu przez promotora/promotorów. Okres stażu za zgodą koordynatora może zostać wliczony do okresu kształcenia w szkole doktorskiej. Zaliczone podczas stażu zajęcia uwzględniane są przy ocenie realizacji programu kształcenia;
- 7) korzystania przez cały okres kształcenia w szkole doktorskiej z opieki naukowej i wsparcia w samodzielnej pracy badawczej, ze strony promotora/promotorów;
- 8) odwoływania się od decyzji koordynatora do dyrektora instytutu, którego decyzje są ostateczne;
- 9) uczestniczenia w działalności samorządu tworzonego przez doktorantów danego instytutu.

§ 14

1. Ogólne obowiązki i uprawnienia doktorantów określają przepisy wymienione w § 2 oraz zapisy § 13 niniejszego regulaminu. W szczególności doktoranci obowiązani są do:

- 1) prowadzenia badań związanych z przygotowaniem rozprawy doktorskiej;
- 2) samodzielnego kształcenia się pod opieką i według wskazań promotora/promotorów i ustalonego programu kształcenia;
- 3) uczestniczenia w zajęciach wymienionych w ramowym programie kształcenia;
- 4) zaliczenia każdego roku kształcenia w szkole doktorskiej zgodnie z wymaganiami zawartymi w niniejszym regulaminie i ramowym programie kształcenia;
- 5) przedstawienia koordynatorowi, w ciągu 12 miesięcy od podjęcia kształcenia, uzgodnionego z promotorem/promotorami indywidualnego planu badawczego, zawierającego w szczególności harmonogram przygotowania i planowany termin złożenia rozprawy doktorskiej; w przypadku wyznaczenia promotora pomocniczego plan musi być zaopiniowany przez tego promotora;
- 6) przestrzegania terminów przygotowania rozprawy doktorskiej ujętych w indywidualnym planie badawczym;
- 7) składania koordynatorowi rocznych pisemnych sprawozdań (do 30 czerwca każdego roku akademickiego) z wykonanych prac i postępów w przygotowaniu rozprawy doktorskiej;
- 8) wygłaszania referatów sprawozdawczych ze stanu zaawansowania i wyników badań doktoranckich na seminarium doktoranckim;
- 9) publikowania wyników badań w recenzowanych czasopismach naukowych indeksowanych w bazie Journal Citation Reports;
- 10) niezwłocznego informowania właściwego organu administracji instytutu, koordynatora i promotora/promotorów o zmianie imienia, nazwiska i adresu korespondencyjnego. Niepoinformowanie o zmianie adresu oznacza, że korespondencja wysyłana na dotychczasowy adres zostanie uznana za doręczoną prawidłowo;
- 11) przestrzegania pozostałych przepisów obowiązujących w instytucie, w tym dotyczących ochrony własności intelektualnej, informacji niejawnych i know-how;

- 12) niezwłocznego informowania właściwego instytutu o wystąpieniu jakichkolwiek przyczyn wpływających na dopuszczalność pobierania stypendium doktoranckiego lub jego wysokość.
2. Osoba przyjęta do szkoły doktorskiej rozpoczyna kształcenie i nabywa prawa doktoranta z chwilą złożenia ślubowania.
 3. Doktorant szkoły doktorskiej otrzymuje elektroniczną legitymację doktoranta.
 4. Publikacje utworów naukowych doktoranta związanych z rozprawą doktorską, samodzielne lub współautorskie, jako afiliację muszą wskazywać instytut, który wyłonił doktoranta w toku rekrutacji.

§ 15

Skreślenie z listy doktorantów

1. Doktorant zostaje skreślony z listy doktorantów w przypadku:
 - 1) negatywnego wyniku oceny śródkresowej;
 - 2) niezłożenia rozprawy doktorskiej w terminie określonym w indywidualnym planie badawczym;
 - 3) rezygnacji z kształcenia złożonej dyrektorowi właściwego instytutu w formie pisemnej.
2. Doktorant może zostać skreślony z listy doktorantów także w przypadku:
 - 1) niezadawalającego postępu w przygotowaniu rozprawy doktorskiej;
 - 2) niezadawalających postępów w realizacji programu kształcenia;
 - 3) niezadawalających postępów w realizacji indywidualnego planu badawczego;
3. Skreślenie następuje na mocy decyzji administracyjnej wydanej przez koordynatora z upoważnienia dyrektora właściwego instytutu.
4. Od decyzji o skreśleniu przysługuje doktorantowi wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do dyrektora właściwego instytutu, w terminie 14 dni od jej doręczenia. Do wniosku o ponowną ocenę można dołączyć dokumenty uzupełniające. Decyzja dyrektora instytutu jest ostateczna.
5. Wypłatę stypendium wstrzymuje się z pierwszym dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym decyzja o skreśleniu stała się ostateczna.

§ 16

Samorząd doktorantów

Doktoranci szkoły tworzą oddzielne samorzady doktorantów w instytutach, które wyłoniły ich w procesie rekrutacji.

§ 17

Przepisy końcowe

1. W sprawach nieobjętych przepisami niniejszego regulaminu i nieujętych w podanych w § 2 aktach prawnych rozstrzyga dyrektor właściwego instytutu.
2. Postanowienia niniejszego regulaminu wchodzi w życie z dniem 1 października 2019 r.

Regulamin Rekrutacji do Szkoły Doktorskiej BioPlanet

§1

1. Rekrutacja do Szkoły Doktorskiej BioPlanet, zwanej dalej „szkołą doktorską”, odbywa się w drodze konkursu. Warunki i tryb rekrutacji zawarte w niniejszym regulaminie są zatwierdzane przez rady naukowe instytutów tworzących szkołę doktorską, zwanych dalej „instytutami”.
2. Listy potencjalnych promotorów wraz z opisami proponowanej tematyki badawczej dostępne są na stronach internetowych instytutów i stronie szkoły doktorskiej. Przed złożeniem aplikacji kandydat powinien nawiązać kontakt z potencjalnym promotorem.
3. Rekrutacja odbywa się na podstawie ogłoszenia o konkursie dla kandydatów do Szkoły Doktorskiej BioPlanet. Każdy z instytutów przeprowadza rekrutację indywidualnie, w dyscyplinie, którą reprezentuje.
4. Do szkoły doktorskiej może być przyjęta osoba, która posiada tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera albo równorzędny lub posiada dyplom, o którym mowa w art. 326 ust. 2 pkt 2 lub art. 327 ust. 2 ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce z dnia 20 lipca 2018 r., zwanej dalej „ustawą”, dający prawo do ubiegania się o nadanie stopnia doktora w państwie, w którego systemie szkolnictwa wyższego działa uczelnia, która go wydała.
5. W wyjątkowych przypadkach, do szkoły doktorskiej może być przyjęta osoba, o której mowa w art. 186 ust. 2 ustawy lub osoba będąca beneficjentem programu „Diamentowy Grant”.
6. W konkursie może wziąć udział osoba nieposiadająca kwalifikacji opisanych w ust. 4, jednak musi je uzyskać przed rozpoczęciem kształcenia w szkole doktorskiej.
7. Zgłoszenia kandydatur do szkoły doktorskiej są przyjmowane przez poszczególne instytuty w trybie wskazanym w ogłoszeniu o konkursie dla kandydatów do Szkoły Doktorskiej BioPlanet.

§2

W procesie rekrutacji wymagane są następujące dokumenty:

1. Wniosek o przyjęcie do szkoły doktorskiej wraz ze zgodą na przetwarzanie danych osobowych na potrzeby postępowania rekrutacyjnego oraz oświadczeniem o zapoznaniu się z niniejszym regulaminem. Wzór wniosku stanowi załącznik nr 1 do niniejszego regulaminu.
2. Odpis dyplomu ukończenia studiów bądź zaświadczenie o ich ukończeniu. W przypadku, gdy kandydat nie dysponuje ww. dokumentami, ma obowiązek dostarczyć je przed rozpoczęciem kształcenia w szkole doktorskiej.
3. Życiorys zawierający przebieg dotychczasowego kształcenia, zatrudnienia i pracy naukowej wraz listą publikacji oraz krótkim opisem osiągnięć naukowych zawierającym w szczególności informacje o udziale w konferencjach, warsztatach, szkoleniach i stażach naukowych, udziale w projektach badawczych, zaangażowaniu w towarzystwach i kołach naukowych, przyznanych wyróżnieniach i stypendiach naukowych.
4. Certyfikaty lub inne dokumenty świadczące o stopniu znajomości języka angielskiego, jeżeli kandydat nimi dysponuje.
5. Opinia pracownika naukowego lub nauczyciela akademickiego, posiadającego co najmniej stopień naukowy doktora, na temat kandydata i jego dotychczasowej

aktywności naukowej. Zamiast dołączania opinii można wskazać osobę będącą pracownikiem naukowym lub nauczycielem akademickim i posiadającą co najmniej stopień naukowy doktora, od której Komisja Rekrutacyjna może samodzielnie uzyskać taką opinię.

§3

1. Decyzję w sprawie przyjęcia kandydata do szkoły doktorskiej, na podstawie rekomendacji komisji rekrutacyjnej, podejmuje dyrektor instytutu, do którego został skierowany wniosek kandydata.
2. Komisje rekrutacyjne, są powoływane przez dyrektorów instytutów. Przewodniczącym komisji rekrutacyjnej jest koordynator kierujący szkołą doktorską w danym instytucie. W uzasadnionych przypadkach przewodniczącym komisji może być inna osoba wyznaczona przez dyrektora instytutu. Poza koordynatorem w skład komisji wchodzi co najmniej dwóch pracowników naukowych posiadających co najmniej stopień doktora będących pracownikami danego instytutu. Do udziału w pracach komisji rekrutacyjnej może zostać włączony potencjalny promotor z prawem głosu.
3. Ogłoszenia o prowadzonej rekrutacji podawane są do informacji publicznej poprzez wywieszenie na tablicy ogłoszeń i opublikowanie na stronie internetowej danego instytutu oraz na stronie szkoły doktorskiej, na co najmniej miesiąc przed terminem składania wniosków o przyjęcie do szkoły doktorskiej.
4. Ogłoszenie o rekrutacji zawiera co najmniej:
 - a) informację o proponowanej tematyce i potencjalnych promotorach pracy doktorskiej;
 - b) informację o limicie dostępnych miejsc;
 - c) informację o możliwości wskazania własnego tematu badawczego po uzgodnieniu z potencjalnym promotorem;
 - d) termin rozpoczęcia i zakończenia przyjmowania zgłoszeń;
 - e) informacje o miejscu i sposobie rejestracji/składania dokumentów;
 - f) wymagania formalne dla kandydatów;
 - g) opis kryteriów, którymi komisja rekrutacyjna będzie kierować się przy rekrutacji;
 - h) termin ostatecznego rozstrzygnięcia konkursu;
 - i) informację o procedurze odwoławczej w procesie rekrutacji.

§4

1. Rekrutacja przebiega w dwóch etapach.
 - a) W pierwszym etapie koordynator dokonuje formalnej oceny złożonych dokumentów. W przypadku aplikacji niespełniających wymogów formalnych zawartych w §2, kandydaci wzywani są do uzupełnienia braków w ciągu siedmiu dni. Wnioski nie spełniające wymogów formalnych zostaną odrzucone z postępowania, o czym kandydaci zostaną poinformowani;
 - b) W drugim etapie komisja rekrutacyjna ocenia złożone wnioski, uwzględniając osiągnięcia i doświadczenie naukowe kandydata oraz zaprasza na rozmowę kwalifikacyjną wybranych kandydatów (nie więcej niż pięć osób do danego tematu). Podczas rozmowy kwalifikacyjnej, która może być przeprowadzona online i może się odbywać w języku angielskim, kandydaci proszeni są o krótką (ok. 5 min.) prezentację na temat swoich dotychczasowych badań. W przypadku

wyboru własnego tematu badawczego kandydat przedstawia założenia (do 10 min) proponowanej do realizacji rozprawy doktorskiej.

2. W drugim etapie oceny komisja rekrutacyjna ocenia:
 - a) osiągnięcia i doświadczenie naukowe kandydata w oparciu o publikacje naukowe i popularnonaukowe, nagrody i wyróżnienia wynikające z prowadzenia badań naukowych lub działalności studenckiej, stypendia naukowe, udział w konferencjach, warsztatach, szkoleniach i stażach naukowych, udział w projektach badawczych, zaangażowanie w towarzystwach i kołach naukowych, biorąc pod uwagę wszystkie przedłożone dokumenty (**0-10 pkt.**);
 - b) wiedzę kandydata w zakresie dyscypliny reprezentowanej przez dany instytut (**0-5 pkt.**);
 - c) znajomość tematyki planowanych badań związanych z rozprawą doktorską (**0-5 pkt.**);
 - d) motywację i predyspozycje do prowadzenia pracy naukowej, w szczególności w oparciu o prezentację tematyki pracy magisterskiej i przyszłej pracy doktorskiej, umiejętności merytorycznej wypowiedzi i komunikacji, logicznego formułowania wypowiedzi (umiejętność argumentacji i poprawne posługiwanie się kategoriami naukowymi w obrębie dyscypliny naukowej z jaką wiąże się wybrana przez kandydata specjalność (**0-5 pkt.**)).
3. Znajomość języka angielskiego potwierdzona certyfikatem lub wykazana w rozmowie kwalifikacyjnej stanowi warunek niezbędny do przyjęcia do szkoły.
4. Komisja rekrutacyjna sporządza protokół z każdego posiedzenia.
5. Osoby, które uzyskały w sumie nie więcej niż 10 punktów nie mogą zostać przyjęte do szkoły doktorskiej. W przypadku, gdy żaden z kandydatów nie uzyskał w sumie więcej niż 10 punktów, termin przyjmowania zgłoszeń może zostać przedłużony.
6. Wyniki postępowania rekrutacyjnego są jawne.
7. Właściwy Instytut informuje kandydatów o wynikach rekrutacji w ciągu 14 dni od daty rozmowy kwalifikacyjnej, ogłaszając tę informację w BIP instytutu oraz na stronie www Szkoły Doktorskiej BioPlanet.
8. Od decyzji komisji rekrutacyjnej zainteresowanemu przysługuje prawo do odwołania się do dyrektora właściwego instytutu w terminie 7 dni od daty ogłoszenia wyników rekrutacji. Podstawą odwołania może być wyłącznie naruszenie warunków lub trybu rekrutacji określonych w niniejszym regulaminie. Decyzja dyrektora jest ostateczna.

§5

1. Rekrutacja do Szkoły Doktorskiej BioPlanet może także odbywać się łącznie z rekrutacją kandydatów na doktorantów do projektu finansowanego przez instytucje zewnętrzne (NCN, NCBiR, Fundację Nauki Polskiej, itp.), którego beneficjentem jest jeden z instytutów tworzących szkołę doktorską.
2. W przypadku, jeśli rekrutacja do szkoły doktorskiej jest połączona z rekrutacją do projektu, wymogi formalne dla kandydata do szkoły doktorskiej są, w razie potrzeby, poszerzone o wymogi wynikające z regulaminu danej instytucji finansującej.
3. Rekrutacja połączona z rekrutacją do projektu może być prowadzona przez komisję konkursową powoływaną w instytucie będącym beneficjentem projektu według zasad instytucji finansującej. Koordynator szkoły doktorskiej w danym instytucie jest członkiem komisji konkursowej.

4. W ogłoszeniu o konkursie do projektu powinna znaleźć się informacja o rekrutacji łącznej do projektu i do Szkoły Doktorskiej BioPlanet, a kandydat powinien złożyć także komplet dokumentów określonych w §2 niniejszego Regulaminu.
5. Po przeprowadzeniu rekrutacji łącznej, koordynator instytutu będącego beneficjentem projektu informuje kierownika szkoły doktorskiej BioPlanet o wyniku rekrutacji i przekazuje mu stosowną dokumentację przyjętej osoby.
6. Wpis osoby przyjętej do projektu na listę doktorantów następuje z chwilą dokonania przez kierownika szkoły doktorskiej BioPlanet pozytywnej weryfikacji spełniania przez tę osobę wymogów przyjęcia do szkoły doktorskiej.
7. Pozostałe zasady rekrutacji określone w paragrafach od 1 do 4 stosuje się przy rekrutacji połączonej z rekrutacją do projektu odpowiednio.

WNIOSEK

o przyjęcie do Szkoły Doktorskiej BioPlanet

w Muzeum i Instytucie Zoologii PAN / Instytucie Biologii Ssaków PAN / Instytucie Paleobiologii PAN /
Instytucie Parazytologii PAN*

1. Nazwisko i imię	
2. Data i miejsce urodzenia	
3. Miejsce zamieszkania, nr telefonu, e-mail	
4. Dowód osobisty (seria, numer, kto wydał) lub paszport	PESEL
5. Studia wyższe: nazwa uczelni, wydział, kierunek, rok ukończenia, tytuł zawodowy, ocena końcowa	
6. Temat pracy magisterskiej, promotor	
7. Wykształcenie uzupełniające (kursy, studia podyplomowe)	
8. Znajomość języków obcych	
w mowie	w piśmie
9. Miejsce stałego zatrudnienia (jeśli jest zatrudniony)	

10. Sugerowany opiekun naukowy i tematyka pracy badawczej

Niniejszym wnioskuję o przyjęcie mnie do Szkoły Doktorskiej BioPlanet w(nazwa instytutu PAN).
Oświadczam, że zapoznałem się z regulaminem rekrutacji do szkoły doktorskiej BioPlanet.

Wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych, dla potrzeb niezbędnych do realizacji procesów rekrutacyjnych, zgodnie z przepisami ustawy z 29.08.1997 o ochronie danych osobowych (tj. Dz.U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.). Przyjmuję do wiadomości, że przysługuje mi prawo wglądu do treści moich danych oraz ich poprawiania.

.....
(Miejscowość, dnia)

(podpis)

UWAGA: Do wniosku należy dołączyć 2 fotografie

* Wskazać nazwę właściwego instytutu poprzez skreślenie pozostałych nazw

Komisje rekrutacyjne w Szkole Doktorskiej BioPlanet 2019-2024

Nr	Skład komisji	Dokument
336/2021	dr hab. Maria Sterzyńska dr hab. Magdalena Witek dr hab. Przemysław Chylarecki	Decyzja Dyrektora MiIZ PAN z dnia 28.09.2021
335/2021	dr hab. Maria Sterzyńska prof. dr hab. Wiesław Bogdanowicz dr hab. Przemysław Chylarecki	Decyzja Dyrektora MiIZ PAN z dnia 28.09.2021
12/2022	dr Iago Sanmartin-Villar dr hab. Magdalena Witek dr Anna Dubiec	Zarządzenie Dyrektora MiIZ PAN z dnia 30.08.2021
11/2022	dr hab. Karol Szawaryn prof. dr hab. K. Wioletta Tomaszewska dr hab. Robert Rutkowski	Zarządzenie Dyrektora MiIZ PAN z dnia 29.08.2021
15/2022	dr hab. Przemysław Chylarecki dr hab. Marcin Kamiński dr hab. Robert Rutkowski	Zarządzenie Dyrektora MiIZ PAN z dnia 14.10.2022
2/2023	dr hab. Karol Szawaryn dr hab. Robert Rutkowski dr hab. Przemysław Chylarecki	Zarządzenie Dyrektora MiIZ PAN z dnia 17.01.2023
6/2023	dr Alfredo Attisano dr hab. Roman Gula prof. dr hab. Jorn Theuerkauf dr hab. Robert Rutkowski	Zarządzenie Dyrektora MiIZ PAN z dnia 06.03.2023
13a/2023	dr Violette Chiara dr hab. Magdalena Witek dr hab. Przemysław Chylarecki	Zarządzenie Dyrektora MiIZ PAN z dnia 10.08.2023
17/2023	dr Lech Karpiński prof. dr hab. K. Wioletta Tomaszewska dr hab. Robert Rutkowski dr hab. Przemysław Chylarecki	Zarządzenie Dyrektora MiIZ PAN z dnia 09.10.2023
06/2024	dr Alfredo Attisano prof. dr hab. Jorn Theuerkauf dr hab. Roman Gula dr hab. Przemysław Chylarecki	Zarządzenie Dyrektora MiIZ PAN z dnia 07.03.2024
08/2021	dr hab. Marcin Kamiński prof. dr hab. Dariusz Iwan dr hab. Robert Rutkowski	Zarządzenie Dyrektora MiIZ PAN z dnia 14.04.2021
10/2020	dr Andre Viola de Moura dr hab. Małgorzata Pilot dr Sylwia Czarnomska	Zarządzenie Dyrektora MiIZ PAN z dnia 30.06.2020
9/2020	dr hab. Robert Rutkowski prof. dr hab. K. Wioletta Tomaszewska dr Dagmara Żyła	Zarządzenie Dyrektora MiIZ PAN z dnia 29.06.2020
6/2020	dr hab. Małgorzata Pilot dr Sylwia Czarnomska dr Karolina Doan	Zarządzenie Dyrektora MiIZ PAN z dnia 19.05.2020

29/2019 dr hab. Przemysław Chylarecki Zarządzenie Dyrektora MiIZ PAN z dnia 16.09.2019
prof. dr hab. Joanna Gliwicz
prof. dr hab. Wiesław Bogdanowicz

Wytyczne do przeprowadzenia oceny śródkresowej doktoranta w Szkole Doktorskiej BioPlanet

1. Informacje wstępne

1. Ocena śródkresowa jest wymagana przepisami art. 202 ust.2 do 4 *ustawy z dnia 30 sierpnia 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (dalej jako UPSWN).
2. Przedmiotem oceny śródkresowej Doktoranta jest weryfikacja realizacji Indywidualnego Planu Badawczego (dalej jako IPB) w trakcie pierwszych dwóch lat kształcenia w szkole doktorskiej. Przedmiotem oceny nie jest realizacja programu kształcenia przez Doktoranta.
3. Ocena jest wykonywana przez 3-osobową Komisję Ewaluacyjną (dalej jako Komisja) powołaną indywidualnie dla każdego doktoranta przez dyrektora instytutu, w którym Doktorant jest afiliowany (dalej jako instytut macierzysty).
4. Ocena śródkresowa kończy się oceną pozytywną lub negatywną. Komisja sporządza pisemne uzasadnienie oceny (art. 202 ust. 3 UPSWN).
5. Niniejsze wytyczne mają charakter indykatorywny. Jedyne prawnie wiążące ustalenia zawarte są w art. 202 UPSWN oraz w par. 6 ust. 13 do 16 Regulaminu Szkoły Doktorskiej BioPlanet¹.

2. Szczegółowe cele i zakres oceny śródkresowej

1. Zasadniczym celem oceny śródkresowej jest wskazanie – z wykorzystaniem oceny negatywnej - doktorantów, których dotychczasowy przebieg prac nad doktoratem wskazuje, iż nie sprostają oni wymogom przygotowania i złożenia rozprawy doktorskiej w wymaganym terminie i zalecanej formie (w tym również w terminie przedłużonym zgodnie z par. 11 ust. 1 do 3 Regulaminu Szkoły Doktorskiej BioPlanet).
2. Drugim celem oceny śródkresowej jest wskazanie – z wykorzystaniem uzasadnienia oceny pozytywnej – zagadnień i obszarów aktywności, które wymagają uzupełnienia lub poprawy w trakcie dalszych prac Doktoranta nad przygotowaniem rozprawy.
3. Ocena dokonywana jest w oparciu o:
 - Indywidualny Plan Badawczy (IPB) złożony przez Doktoranta w terminie 12 miesięcy od podjęcia kształcenia w Szkole Doktorskiej,
 - Sprawozdanie z realizacji IPB złożone do 30.06. drugiego roku studiów,
 - Sprawozdanie z 1 roku studiów,
 - rozmowę Komisji z Doktorantem.

¹ <https://szkoladoktorska-bioplanet.pl/szkola/regulamin-szkoly/>

4. Ocena śródkresowa obejmuje ocenę wykonania IPB w następujących dziedzinach aktywności:
 - uzyskane wyniki badań i stopień ich zaawansowania w relacji do rezultatów zakładanych do przedstawienia w rozprawie doktorskiej; przygotowane i złożone do redakcji maszynopisy publikacji;
 - przygotowane i przedstawione prezentacje wyników badań na konferencjach naukowych (prezentacje, postery);
 - złożone wnioski grantowe;
 - udział w konferencjach, szkoleniach, badaniach innych zespołów.
5. Komisja wystawia ocenę pozytywną Doktorantowi, który:
 - realizuje założony Indywidualny Plan Badawczy zgodnie z harmonogramem, a ewentualne opóźnienia w jego realizacji nie stwarzają zagrożenia dla terminowego złożenia rozprawy doktorskiej;
 - wykazuje opóźnienia w realizacji IPB, ale w ocenie Komisji, zakres prac wymagających wykonania i motywacja Doktoranta pozwalają sądzić, że złoży on rozprawę doktorską w terminie.
6. Komisja wystawia ocenę negatywną Doktorantowi, który:
 - wykazuje znaczne opóźnienia w realizacji zadeklarowanego w IPB harmonogramu prac nad rozprawą doktorską, nie stwarzające szans na terminowe złożenie rozprawy;
 - wykazuje istotne opóźnienia w realizacji IPB, w połączeniu ze słabą znajomością tematyki badań lub niskim zaangażowaniem w pracę.
7. Oceniając wykonanie IPB Komisja bierze pod uwagę:
 - Możliwość wykonania badań niezbędnych do zakończenia rozprawy do końca czwartego roku studiów;
 - W uzasadnionych przypadkach - możliwość przedłużenia prac nad rozprawą o nie więcej niż 2 lata, zgodnie z par. 11 ust. 1 do 3 Regulaminu Szkoły Doktorskiej BioPlanet²;
 - Niezależne od Doktoranta okoliczności utrudniające wykonanie zakładanych prac (np. ograniczenia w podróżowaniu, niepowodzenie w aplikacji o uzyskanie grantu lub dofinansowania), oraz inne uzasadnione okoliczności zgłoszone przez Doktoranta.

3. Komisja Ewaluacyjna

1. Komisja składa się z 3 samodzielnych pracowników naukowych. W skład Komisji wchodzi co najmniej jeden pracownik naukowy spoza jednostki macierzystej Doktoranta. Do Komisji nie powołuje się Promotora i Promotora pomocniczego (art. 202 ust. 4 UPSWN)
2. Komisję Ewaluacyjną powołuje Dyrektor instytutu macierzystego Doktoranta, na wniosek Koordynatora szkoły w danym instytucie. W decyzji Dyrektor wskazuje Przewodniczącego Komisji.
3. Powołując Komisję, Dyrektor bierze pod uwagę, iż możliwy konflikt interesów pomiędzy zadaniami członka Komisji a funkcją Promotora obejmuje również bliskich współpracowników, bezpośrednich podwładnych lub bezpośrednich przełożonych tego ostatniego.

² <https://szkoladoktorska-bioplanet.pl/szkola/regulamin-szkoly/>

4. Przebieg ewaluacji

1. Ewaluacja obejmuje trzy etapy prac Komisji: (a) analizę dokumentów złożonych przez Doktoranta, (b) rozmowę Komisji z Doktorantem, (c) posiedzenie Komisji zakończone głosowaniem nad oceną i sporządzeniem protokołu z ewaluacji. Prace Komisji są koordynowane przez Przewodniczącego Komisji działającego w porozumieniu z Koordynatorem szkoły.
2. Dokumenty złożone przez Doktoranta przesyłane są e-mailem do członków Komisji przez Koordynatora. Analiza dokumentów przedłożonych przez Doktoranta nie wymaga spotkania Komisji, a jej formę i harmonogram ustala Przewodniczący Komisji.
3. W trakcie rozmowy z Komisją, Doktorant przedstawia prezentację podsumowującą wyniki uzyskane w trakcie pierwszych dwóch lat pracy nad rozprawą doktorską, oraz krótką informację o wykonaniu pozostałych elementów IPB. Po prezentacji Doktorant odpowiada na pytania Komisji związane z prezentacją i ze sprawozdaniem z wykonania IPB.
4. Posiedzenie Komisji odbywa się po rozmowie z Doktorantem i ma na celu uzgodnienie oceny (w wyniku głosowania) oraz treści jej uzasadnienia.
5. Komisja sporządza protokół oceny zawierający m.in. wynik oceny i jej uzasadnienie i przekazuje go Koordynatorowi szkoły w danym instytucie. Wynik oceny wraz z uzasadnieniem jest jawny (dostępny w domenie publicznej).
6. Spotkania Komisji, w tym rozmowa Komisji z Doktorantem, mogą odbywać się za pośrednictwem platform kontaktu on-line (np. Zoom, Skype, MS Teams, Google Meet). Koordynator szkoły zapewnia w razie potrzeby wsparcie techniczne zdalnych spotkań Komisji.

5. Harmonogram działań w ramach oceny śródkresowej

1. UPSWN nie przewiduje ścisłych terminów dla przeprowadzenia oceny śródkresowej, wskazując jedynie, iż ewaluacja ma miejsce w połowie okresu kształcenia określonego w programie kształcenia (art. 202 ust. 2 UPSWN).
2. Wskazane w poniższej tabeli terminy są indykatywne i powinny być dostosowane do indywidualnych uwarunkowań związanych z kształceniem Doktoranta, obejmujących np. niestandardowy/późny termin rekrutacji, indywidualny tok kształcenia, zawieszenie kształcenia itd.

Tabela 1. Indykatywny harmonogram działań w ramach procesu oceny śródkresowej

Czynność	Termin zakończenia
Doktorant składa sprawozdanie z realizacji IPB do Koordynatora szkoły	do 31.08.
Koordynator proponuje Dyrektorowi instytutu macierzystego skład Komisji Ewaluacyjnej	do 10.07.
Dyrektor instytutu powołuje Komisję Ewaluacyjną	do 15.07.
Koordynator przekazuje Komisji materiały do oceny (IPB, sprawozdanie z IPB, sprawozdanie z pierwszego roku studiów)	do 03.09.

Czynność	Termin zakończenia
Komisja analizuje materiały (bez posiedzenia)	do 10.09.
Przewodniczący Komisji ustala termin spotkania Komisji z Doktorantem	do 10.09.
Komisja przeprowadza spotkanie z Doktorantem.	do 20.09.
Komisja na odrębnym (zamkniętym, bez udziału Doktoranta) spotkaniu dyskutuje i ustala ocenę śródkresową, uzgadnia uzasadnienie i podpisuje protokół oceny.	do 30.09.
Komisja przekazuje protokół oceny Koordynatorowi	do 30.09.
Koordynator przekazuje ocenę Doktorantowi, Promotorom, Dyrektorowi i Kierownikowi Szkoły	niezwłocznie
Możliwość odwołania się Doktoranta od oceny Komisji	14 dni od zakończenia poprzedniego etapu
Publikacja oceny i jej uzasadnienia	do 30.09.

MUZEUM I INSTYTUT ZOOLOGII POLSKIEJ AKADEMII NAUK

S.012.6.2025

Warszawa, 15.07.2025 r.

Upoważnienie

Upoważniam niniejszym Panią Małgorzatę Nakonieczny-Jałoszyńską do podpisania i złożenia raportu samooceny Szkoły Doktorskiej BioPlanet w systemie SEDOK/POLon oraz do podpisywania i składania uzupełnień do raportu samooceny, uwag do raportu z ewaluacji oraz zastrzeżeń do oceny.

Z poważaniem

Dr hab. Tomasz Mazgajski

p.o. Dyrektora

T. Mazgajski
Dr hab. Tomasz Mazgajski

MUZEUM I INSTYTUT ZOOLOGII POLSKIEJ AKADEMII NAUK

S.012.5.2025

Warszawa, 15.07.2025 r.

Upoważnienie

Upoważniam niniejszym Pana Przemysława Chylareckiego do podpisania i złożenia raportu samooceny Szkoły Doktorskiej BioPlanet w systemie SEDOK/POLon oraz do podpisywania i składania uzupełnień do raportu samooceny, uwag do raportu z ewaluacji oraz zastrzeżeń do oceny.

Z poważaniem

Dr hab. Tomasz Mazgajski

p.o. Dyrektora

T. Mazgajski
Dr hab. Tomasz Mazgajski

KEN

2023-2027

**OŚRODEK
PRZETWARZANIA
INFORMACJI**
PAŃSTWOWY INSTYTUT BADAWCZY

**Minister Nauki
i Szkolnictwa Wyższego**

Ocena jakości kształcenia w szkołach doktorskich
przeprowadzana jest przez Komisję Ewaluacji Nauki

System Ewaluacji Szkół Doktorskich jest
finansowany ze środków Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego
